

Szerkesztői iroda és kiadóhivatal Megyeház.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény, valamint az előzetési és hirdetési díjak is.

A lap megjelen: minden kedden.

EPPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi és gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az „Eperjesi Széchenyi-kör“, a „Bartfai közművelődési egyesület“ és a „Sárosmegyei gazd. egyesület“ közlönye.

Előfizetési ár: Egy évre 5 frt - kr, Félévre 2 „ 50 kr., Negyedévre 1 „ 25 kr.

Hirdetési díj: Háromhasábos plettsor egy szeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb. Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr.

Nyílt-let minden sor 10 kr.

Szláv törekvések és a magyar állameszme.

IV.

(H. B.) Bármily messzire elterjedt is a szláv elem és annak aspirációjára fektetett kombinációk, bármily anyagi és erkölcsi hatalommal bír a Szlavia eszméje, bármily plausibilisnek látszik ezen eszmének kivihetősége az elméletben — a gyakorlati életben annyi az áthághatlan akadály, hogy bizvást az utopieus kombinációk közé sorolható.

Ilyen akadályok 1) az európai rendszer, 2) az osztrák-magyar monarchia, 3) az Orosz birodalom forradalmi stadiuma és 4) a magyar faj, mint nemzet.

Hogy az európai államok nyugodtan nem nézhetnek az orosz-szláv elem terjeszkedését nyugat felé, s hogy ez csak az összes európai állam-rendszernek teljes felforgatása útján volna elérhető; hogy az osztrák-magyar birodalom fenállása európai szükség s ha nem volna azt teremteni kellene — ezek oly kérdések, melyek régóta tisztázzák s a modern diplomatiának mintegy credóját képezik.

Hogy az Orosz birodalom egy vészthozó vulkán, mely minden lépéssel, melyet a kultura terén tesz, a forradalom felé közeledik, hogy ily rengeteg nagy birodalom népességeit, csak egy abszolút monarchia vaskeze tarthatja össze s mihelyt ezen absolutismus megszűnt, minden valószínűség szerint e ropant terület több részre felbomland, ezek oly kérdések, melyekről igen sokat és igen érdekeset lehetne mondani.

Azonban bármily érdekesek is, azokat jelenleg mellőzzük. Most ez alkalommal csak a magyar elem fontosságáról kívánunk némi észrevételeket tenni, nevezetesen meg akarjuk magyarázni, miszerint a magyar hazában és népben oly szellemi és anyagi kellékek

rejlének, melyek igen hathatós eszközöket nyújtanak arra nézve, hogy a szláv elem veszélyének határ szabassék.

A magyar népfaj mind azon népségek között, melyek kelet szomszédságában fekszenek, legtöbb s legkedvezőbb kellékekkel bír a szláv törekvések meggátolására.

Ily kelléke különösen az eredetiség. A magyar vér hosszan származott, egészen önálló, eredeti elemet képez. Egész Európában sehol sincsenek rokonai. Önmagában, magányosan áll, mint hegytetőn a szirt, mely századok viharait állotta ki.

Multja fényes és nagy, jelene kimagasló. Hajdan a legelső államok sorába tartozott, barátságáért versenyeztek, ellenségeskedéstől félték az idegenek.

A magyar ily öntudat mellett, most is hatalomra vágyó, büszke és uralkodni szerető nemzet. Mindezen tulajdonok nem engedik, hogy szolganép legyen, vagy más nemzetbe beolvasszassék.

Beolvasszása és megsemmisítése már több ízben megkísértetett. Az 1848-iki átalakulásig története nem is egyéb, mint ily kísérletek regisztrálása. A közigazgatást, bíraskodást, tanítást, a nemzeti nyelv kizártával, egészen német lábra állították, számtalan intézkedéseket tettek s újításokat hoztak be, csak hogy a nemzeti szokásokat és ősi erkölcsöket elkorcsosítsák.

Mindezen kísérletek azonban semmi sikert nem eredményeztek. A magyar oly sok vizsály és annyi balszerencse közt, diadalmasan állotta ki s vívta végig a százados küzdelmet.

A német elem bármily művelt is, semmire sem mehetett ellenében; mert a magyar elemet nem lehet felolvasztani és idegenek közé bekebelezni. Ez által bebizonyult az, hogy a német elem épen nem alkalmas arra, hogy Magyarországon elterjesztessék és uralkodásra emeltes-

sék. Ha tehát szükség, hogy e földön, keletnek szomszédságában, a szláv-muszka terjeszkedések gátlására erős és szilárd nemzetiség állíttassék; akkor ezen czélt a német elem melsoha sem lehet elérni, mert a nem lévén képes a magyarra felfolyásra Magyarországon nem emelkedhetik.

Ellenben már csak azért, mert a magyar elem eredetisége és jelleme folytán ellentálló képességgel bír, igen alkalmas a szláv roham fentartására, mert ennek felolvasztásától épen nem lehet félni. Hiszen, ha a magyar ellentállt a német beolvasszó kulturának, mely által csak nyerhetett volna, tagjává válván egy hatalmas kulturnemzetnek — hogyan képzelhető, hogy a nálánál szellemileg sokkal alacsonyabb fokon álló szláv elembe beolvadhatna.

A legújabb kor története igazolta is a magyar faj államhatalmi hivatását. A beolvasszó centralistikus német törekvések a lomtárba kerültek, s ma a magyar faj a kettős birodalomba, mindenkor érezteti ebbeli hivatását s az alkotmány helyreállítását óta, az aránylag rövid idő alatt is, oly félreismerhetlenül rá tudta nyomni minden intézményére geniussának bélyegét, hogy államfentartó képessége kétségtelenül be van bizonyítva s elismerve Európa összes kulturnépei előtt.

Mig egyfelől a magyar, mint önálló keleti faj nincs és nem lehet kitéve annak, hogy bár mily súlyos viszonyok között a szláv vagy német elembe beolvasszassék; addig másfelől uralkodási büszkeségének és vágyainak, melyek önállásának eredményei, oly hatása van az idegen elemekre, mikép ezeket vagy egészen megnyerte és bekebelezette vagy idővel, erélyes és öntudatos nemzeti kultur és társadalmi politika mellett megfogja nyerni és bekebelezni és a szláv elemmel

TÁRCZA.

Az elbukott.

Megesalt. Megesalták. Visszajött. Elöttem térdre hullva kért — Bocsanatot a multakért. Csak azt rebegte szüntelen. Ki büntelen. Vessen reám követ!

Szép volt. Szerettem. Régi dal. O is csak asszony elbukott — Zokogva, sirva

— Mentségetül mást nem tudott — Csak azt rebegte szüntelen! Ki büntelen, Vessen reám követ!

Szivem melegség járta át Egy édes emlék kelte fényt! Zokogva, sirva

Keblemre vontam a szegényt, — Igaz hogy az volt, hűtelen — Ki büntelen, Vessen reá követ!

R. Gy.

A „jó gazdasszony.“

— Társadalmi árnykép. — (A „Korunk“-ból.)

Egyikük sem volt valami erősnagyon ember, sem testileg, sem vallásérköcsileg. Evékkel előbb egy ízben pisztolylyal álltak egymással szemben; de mig az egyik elhibázta a czélt, vagy talán nem is czélozott, a másiké esütörtököt mondott. A küzdőterem nem nyújtot-

tak egymásnak kezét, kibékülés nélkül váltak el s minden maradt a régiben. Kamillia is, a botránykő (punctum litis) maradt mint előbb férjének neje s férje ellenfelleének kedvese. Egy darab erkölcsi sivagnak mondható, a mi közelebb végbement az Andrássy-ut egyik mellékutczájában s az esetre gondolva, úgy tűnik fel előttem, mintha az Andrássy-ut legszebb része méregfákkal volna beültetve, melynek halálos lehelől menekülni óhajtanék. A muló nyári nap sugarai megaranoyozták a földet, beragyognak az érzékeny ember szívébe, beragyognak mindenféle teremtményt. Csak amaz ablak függönye mégé nem hatolnak, honnan Kamilla le-lenezett s üdvözölte barátját; ez a függöny mélyen le lecsúg, s mögötté sivar, romlott kihalt minden.

Kamilla még csak gyermek volt, midőn Hubert őt nőül vette. Sőt szegény is volt, nem volt egyebe, mint a mi csaknem minden budapesti leány sajátja: üde, vidám arc, melyből élvágyó, csapongó lelkiélet kandikált ki. Hubert azonban megengedhettemagának azt a fényűzést, hogy vagyontalan leányt vegyen nőül; ha barátjai a tőzsdén művésznőket és nyerges lovakat tarthatnak, miért ne bírná ő ki a szerény polgári háztartást. Persze, az ő értékpapirjai nem voltak egyptomi gúllak s nem az öröklétre számítva s már a mézeshetekben kerültek részvényei a tőzsdéi csata első halottjai közé. Tegnap még „büszke paripán“ s ma szótlanul megy haza édes kis feleségéhez s elmondja neki a kényszereladást s a tőzsdén a „csata hyénáinak“ történetét, elmondta, hogy most már minden talmi, csak Kamillájának szerelme valódi; ezentul dolgozni fog érte állandóan és becsületesen; már talált is foglalkozást egy nagy kereskedő házábanál. Kamilla lecsókolta a gondot férje homlokáról; eddigelé ő maga is hitt szerelmének valódiságában.

Szegény emberek rossz gazdák, nem is telik örömük a takarékoságban, mert végre is „nem használnak semmit.“ S aztán a gazdasági rend súlypontja is a kereseten fekszik! Hubert jövedelme talán elég lett volna a böles szerénységnek de még sem volt elég.

Idővel Kamillának adósságai voltak, adósságai a férje háta mögött, még pedig nem cziczoma után való sóvárgásból, hanem mert irtózott attól, hogy férje nélkülözéseket szenvedjen s a viszonyoknak megfelelő korlátozásokat tegyen. Adósságok azonban lelki nyomást gyakorolnak, függősbe hozzák embert, rabszolgaságba döntik s a bűn ösvényére terelik. Valahányszor végrehajtás történt nálunk, a eselédet sétára küldte a gyermekekkel, hogy a hivatalos eljárásból ne vegyenek észre semmit. Hubert pedig a nélkül sem tudott semmit, mert egész nap a házon kívül volt elfoglalva. Kamilla kínos napokat élt át. Zsebpénzéből apró részletfizetéseket tett a türelmetlenebb hitelezőknél, hogy aztán ismét nyomasztóbb kötelezettségeket vállaljon magára s aztán a perköltések egyszerű mint iszonyu lava kezdettek hömpölyögni. Kamilla pedig, hogy kikérülje férjének szigorú, de jogos szemrehányásait, adósságainak tömkelegéből mint Phönix, hamvaiból a derék háziasszony ragyogó hírében támadt föl, ki oly fényen viszi a háztartás kevésből.

Ki ne segítne egy szép asszonynak? Tiszta részvétekből fizette ki Gusztáv Kamilla adósságait, az pedig kezdetben bizonyára semmi mást nem érezt barátja iránt a hálánál. De a szivben az érzelmek melegen, bizalmasan fonódvák össze s egyiküket gyöngéd kézzel érintvén, a többiek is viszhangoznak. Gusztáv gazdag volt és szeretetre méltó, két földszinti jegye volt a budapesti színházaknál és szerette a gyermekeket. Mostantól kezdve Kamilla szorgalmasan látogatta a színházakat, állítólag a karzaton és öreg nőrokonok kíséretében, Kamilla azonban a földszinten ült s a nőrokonok bajusza volt. Szép napos delutánokon Kamilla gyakran kisebb kirándulásokat tett állítólag jóvasuton a városligetbe és Palotára. A gyermekek azonban tudvalevőleg örömet ulnek bérkocsiba s Gusztáv a gyermekek kedveért kocsikáztatta meg anyjukat. A gyermekek csakhamar meg is kedvelték őt. Az uzsona mindig oly szép volt Palotán s aztán gyakran ülhetek a körjáték falovaira is, mi alatt Gusztáv és anyjuk a lugasban ültek. S ha a gyermekek kitombolva magukat visszatértek a lugasba,

szemben egy erős magyar államot végleg megállapítani.

Erről azonban jövőre.

Nehéz idők.

Valamikor régen, közéletünk egyes kiválóbb férfiai arról tanakodtak, hogy miként lehetne nőinket a házberendezésben, háztartásban és ruházatban az egyszerűség útjára terelni.

Azóta sok víz lefolyt a Tareán, általánosabbá lett az elszegényedés és a fényűzés mérséklése iránti kózhaj, a nehéz idők jobban vállainkra nehezültek s a kérdés minden égető tulajdonságával még ma is úgy áll előttünk, mint akkor. Semmikép nincs megoldva. És nem is lesz, míg nőink maguk meg nem oldják.

Nemzeti szokásaink szerint a házberendezés az esetek többségében a női hozomány részét képezi. Mit látunk?

Egy 600—800 frtos és egy 1500—2000 frtos fizetéssel vadalmazott férj házához egyforma berendezést visz a női „gyöngédség”. Ugyanazok a fényezett asztalok, ruganyos divánok, párnás székek és vésett ruhaszekrények. A melyek szemre-főre elszolgálnak ugyan egynehány évig, de azokat hasonlókkal kell aztán helyettesíteni s mindjárt meg van a két felesleges és nagy kiadás.

A háztartás vezetése ismét nőink hivatása. A kereső férj jövedelmének nagy része a kénytelen füstöl el, mert a jó szokások nem engedik el a „kötelességek”, uszonákat és vaesorákat. S még hagyján, ha mindez módjával menne, de a szakácsművészetnek ma már az a feladata, hogy a szertelen és költséges tálalással egészségünket alapjában tönkre tegye, eltele, hogy az egyszerű háztartás nem az ételek mennyiségén, hanem izletességén alapszik.

S ki külföldön járt, tudni fogja, hogy a művelt franciának vagy angolnak nem abból áll a vendégszeretete, hogy az embert agyon étesse, itassa vagy kávéztassa.

A ruha divatját megint nőink állapítják meg. Félelmes változatban látjuk az öltözékek átalakulását a krinolin kimulásától újabb feltámadásáig. S itt ismét nincs tekintet a férj helyzetére és jövedelmére.

Ami pedig a legfűrészből, minden estély és bál külön ruhát emészt el. S még hagyján, ha ezért a boni kartonipar kapná a szükségtelenül kiszórt pénzt, de ez rendszerint a külföldi selyemgyárosok zsebébe vándorol.

Ha a férfiaknál száz alkalommal jogosult ugyanazon szalonkabátban a megjelenés, nem tehetnének-e nőink is hasonlóan?

Vajjon észszerűen és helyesen és ki merné őket ezért elítélni?

Igaz, hogy mi férfiak is hibásak vagyunk a fennforgó kérdésben, mert gyöngédségből teljesen nőinknek engedjük át abban a vezető szerepet. De ez igazi nevén már nem gyöngédség, hanem gyöngédség.

Ha századunk divatját akarnók e téren is követni, ellenszerű indítványozni lehetne községenként egy „egyszerűségi-egyesület” szervezését.

Vagy küldöttségeket kellene választani minden városban a nőegyesületekhez, hogy szegjék szárnyát a mai nehéz időkben az uralkodó fényűzésnek.

areuk kivolt vörösödve a játéktól és a vidámságtól de Kamilla tekintete is vörösebb fényben uszott, pedig nem vett részt a körjátékban. Ha aztán haza ment, az éj kiterjesztette árnyait a földre, az alvó gyermekek miatt bezárták a kocsit s Gusztáv és Kamilla a szűk helyiségben lihegve ültek egymás mellett, azzal a tudattal, hogy szép volt a kirándulás és azzal az óhajjal, hogy holnap ismét viszontlássák egymást, máshol. A gyermekeket pedig otthon azonnal lefektették, hogy apának ne mondassanak semmit, holnapig pedig, remélhetőleg megelégedkeznek mindenről.

Mennél többet fizetett Gusztáv, annál többre volt szüksége Kamillának, Gusztáv pedig fizetett sokat és jó szívvél, annál inkább, mert Kamilla egy napon azt az édes vallomást sugta meg neki, hogy szerelmének eltávolíthatatlan zálogát bírja. Most közös bűnt szentesítse látszott a vér köteléke által. A mit az előtt csak tiltott gyümölesként élveztek, azt most teljes mértékben szedték, a szükségesség lobogója alatt. Mindennap volt egymásnak valami mondani vagy írni valójuk, Kamillának minden pillanatban kellett valami gyermekei — az ő gyermekei számára.

Hubert soha, még legfényesebb napjaiban sem étkezett otthon oly jól mint most. Kamilla tisztán az „asztalka terítődjél meg” titkát látszott birni; szerény heti pénzéből mindig képes volt jó ebédek előállítására s e mellett, ha a nyár megérkezett még bizonyos összeg megtakarított pénze is volt, hogy abból nyári lakást is béreljen. A gyermekeknek üdülésre volt szükségük s Hubertnek is, legalább vasárnaponként. A nyári lakást természetesen mindig a várostól messze keresték, mert a lég sokkal jobb a várostól távol, s aztán hétköznapokon kijött Gusztáv is s így Kamilla zavartalanul fogadhatta barátját.

Idővel azonban egyik barátó csacsakasága folytán gyanut merített Hubert, melynek következménye vértelen párbaj volt. Kamilla nem reszketett egyikért sem kettőjük közül; mert barátja részéről lovagias kiméletet biztosított férje irányában, Hubertől pedig tudta, hogy ügyetlen ember. Csak előrelátóbbá lett;

S vajjon, ha nőink önmaguk összebeszélnek, hogy az anyai családot a pusztulás útjára terelt szokások leküzdésére minden előítélet dacára tömött sorokban sikra szálljanak, nem azonnal beállana-e az óhajtott kedvező fordulat és várt eredmény?

Minden bizonnyal. Ez volna a leghelyesebb út. De még mindenütt fognak akadni oly nők, kik inkább visszavonulnak a társadalomból, mint lemondanak a divatról, ennek az utnak feltalálásáig ismét sok víz fog lefolyni a Tareán.

Amint minden kérdésben két fő és két szív közt egy gondolatnak és egy érzelemnek kell uralkodnia a valódi szereteten alapuló életben: talán itt is legtöbbet használna az okos rábeszélés.

A lengyel nők, nemzeti gyászuk jeléül egyszerű szőruhát viselnek, kövessék példájukat a mi nőink, mégha rózsás kedvük van is, viritós honi kartonban! Egy udvariatlan férj.

Gondolatok.

Kerülj kicsinyes alkalmakat az ellenmondásra, mivel ha nem keseríti is, de megnehezíti a házasságot, és a szíveket, legalább pillanatra, elzárja egymás előtt.

Sokszor ez ellenmondások nem egyéb okból történnek, minthogy talán éppen a társalgást fűszereznek. De a kedély nem mindig van egykép jól hangolva, s a mit egyszer könnyen eltűr, másszor felláztatja és „kihozza a flegmából” mint prózáilag mondani szokás.

Összhang a házi boldogság szalagkapcsa, ellenmondás és igazságkövetelés igen káros hiba a nőben, kinek szoros egyetértésben kell élnie férjével.

A nők általában igen óhajják elismertetni, hogy nekik igazuk van, részint hiúságból, részint, hogy a férfiszarnokság ellen lázongjanak, részint ideggyöngédségből, s végre — valljuk meg — azon természetesen okból is, mert azon házi ügyekben, melyekben velünk vitáznak, többnyire valóban igazuk is van. Az ő szemük élesebben lát be a dologba; csakhogy megcsik miszerint azután ott is azt hiszik, hogy nekik van igazuk, a hol nem ők látnak élesebben, s utóbb ez által ellenmondás szelleme fejlődik ki a nőben; és jaj aztán azon férjnek, ki egy ilyen nőt bír, mert az javíthatatlan az életben.

Az ellenmondás szelleme a nőben oly erőssé lehet, hogy életét is meg tudja, ha többé ellenmondásra semmi alkalmat sincs.

Esztélytelenül eszelezkzik azon nő, ki a mellett, hogy ő maga legkevésbé sem fékezi saját rossz hajlamait s hibái elhagyásával éppen nem erőlteti magát, — mindamellett férjétől sem kevesebbet, mint a tökéletesség legmagasabb fokát követeli s a legesekélyebb jelentéktelen dolgok miatt epés kifakadásokkal rohanja meg.

Minden szerencsétlenség közt, melyek az életben érhetnek bennünket, legnagyobb a házi egyenlenségéből származhatik.

Minden egyéb szerencsétlenségben, bárminemű legyen is az, legalább egy vigasztalásunk maradt, hogy t. i. családunk körében majd enyhülést nyel-

többé nem közölte titkát senkivel, az üzeneteket ezentúl Gusztávhoz saját gyermekei, Hubert gyermekei vitték. Ezek öntudatlanul közreműködtek atyuk becsületének megfontolásán, hogy anyjuk szegénye megvárthassa mindig az egyensúlyt.

Gusztáv értett ahhoz, hogy megnyerje a gyermekeket, s mert a mama olyan jól volt hozzá, olyanok voltak a gyermekek is. Oly örömet mentek hozzá s mamának mindig oly jó kedve volt, ha levelet hoztak neki Gusztávól; az azokban volt bankjegyeket azokat ruhájának redői közé, de gyakran a gyermekek felkérére kötötte, hogy ne szóljanak a dologról papának, mert különben bosszúság érne a mamát. Ezt pedig kerülni akarták a gyermekek minden áron; mert szerették a mamát, ki jó és elnéző volt irántuk, kik iskolai napokban is elvitte őket sétára s aztán ha rossz iskolai kimutatást hoztak is, mindig volt számukra csillapító szava: Gusztávot is szerették; miért ne rebegjen a gyermek szíve a bérkocsi s a körjáték után? Szóval egyik kéz mossa a másikat s Hubert gyermekei hallgattak. Hiszen tulajdonképpen nem is tudták semmit.

Még azt sem tudták, hogy rendszeresen elidegenítettek atyuktól, s ha az olykor bosszankodva nézének hosszas kimaradása fölött, a gyermekeknél tudakozódott, ezek merészen hazudtak. Kamilla jó kezekben tudta a dologt.

Egyszerre megbetegedett Kamilla s hasztalan volt az orvosok tudománya, hasztalan férjének feláldozó hűsége, ki utolsó fillérét is odaadta, hogy megvárthassa szeretett neje életét, hasztalan a jó barát gondoskodása, ki híres tanárokat küldött, kiket előre megfizetett s kész lett volna egész vagyonát feláldozni, hogy őt megmentsa. Kamilla halvány volt és mindig halványabb görnyedt és mindig görnyedtebb, míg végül pár héttel ez előtt megszűnt dobogni a heves szív. Talán a lelkiismeret férge szorította össze s ölte meg.

A kerepesi uti temetőben, Kamilla tátongó sírjánál párbajuk óta először álltak egymással szemben;

rünk. De a hol ez is hiányzik, mi maradt akkor számunkra?

A legheresebb házasnő — előbb egy hajdon — képes kibékülni a férffal, s kezét adván, mondani: már nem haragszom; — pedig a legistenibb diadal a megbocsátás.

Házi boldogtalanságodat ne beszéld ki idegen embereknek.

Ne panaszkodjál senkinek, még szülőidnek sem férjed valamely hibája miatt, mielőtt azt előbb neki magának elő nem adad. Mert ha ellenkezőleg eszelekszel, akkor idegen hatalmak törnek be házatokba, melyek gyakran megemmisítik a házi boldogsághoz okvetlen szükséges összhangot és egyezményt.

Ne túrjáték továbbá azt se, hogy idegen emberek avatkozzanak ügyeitekbe. Mert ők nem ösmerhetik körülményeiteket, hogy azokat jól elintézhessék. Legjobb akarattal is többet fognak rontani, mint javítani. Beleszólásuk majd az egyiket, majd a másikat keseríti meg azon bizsomban, hogy pártot ütnek elene, s nagyobb ellenállásra ingerlik.

Sárosmegyei hírek.

T. CZ. OLVASÓINKHOZ! Hogy olvasóinknak az előfizetési árak beküldését megkönnyítsük, e napokban küldtük szíjjel az előfizetési utalványokat. Azon kérelemmel fordulunk tehát t. cz. olvasóinkhoz, sziveskedjenek díjaikat — ha lehet, postafordultával — megküldeni, mert e napokban tetemesb összegre menő nyomdaköltségeket kell fedeznünk s kötelezettségünknek csak úgy felelhetünk meg, ha annak t. cz. olvasóink is megfelelnek.

Az „Eperjesi Lapok” kiadóhivatala. Kiténtetés. O Felsője tapoly-lucskai és kükemezei B á n ó Z o l t á n, ministeri fogalmazónak, a es. kir. kamarási méltóságot adományozta.

Bubics Zsigmond úr O Méltóságának székfoglalása alkalmából Kassa város törvényhatósága Deil Jenő indítványára egy bizottságot küldött ki a polgármester elnökele alatt annak megbeszélésére és meghatározására, miképen lehetne a székfoglaló püspök urat minél ünnepélyesebben fogadni. Hát Eperjes és Sárosmegye nem szándékozik e részben semmit sem tenni?

Körjegyző-választás. A szvidniki körben úresedésbe jött körjegyzői állomásra Máthé Ede szvidniki helyettes körjegyző választott meg.

Plébános beiktatás. Az „Eperjesi Lapok” m. t. olvasói között tudom, hogy sokan vannak, a kik részint ismerősei, részint jó barátai a volt nagysárosi, berzevezei, bártfai róm. kath. káplánnak s jelenleg Z.-Szinná mezőváros plébánosának főtisztelendő Lehoczky Endre urnak s azért hiszem, hogy örömmel veszik azon hírt, hogy ismerősük s jó barátjuk most már mint ünnepélyesen beiktatott plébános munkálkodhat az egyház, az édes magyar haza javára s híveinek boldogítására. Sárosvármegyében mint fiatal káplán minden körben ismeretes volt s közszeretetten állott. O is igen szivesen emlékszik vissza káplánkori idejére s nem tudja eléggé dicsérni Sárosvármegye intelligens köreinek finom műveltségét s páratlan magyar vendégszeretetét. Mint udvai íkinevezett plébános Zemplénvármegyében új otthonot talált s különösen a tanügy s a magyarosodás terén kifejtett mun-

többé nem gyűlöltek egymást; mert a sirok békitőleg hatnak s aztán az anyátlan öt árva láttára is közelről érintette mind kettőjüket. Sőt Gusztáv magához is kérte a szegény Hubertet. A gond gyötörte őt a gyermekekért, az ő gyermekeiért. Hogy mi történt ez isszonyu órában kettőjük között, azt nem tudta senki; a szegény Hubert homlokáról sűrű verejtékespek hullottak alá s halvány volt, mint a halott Kamilla, midőn távozott Gusztávól.

Másnap Gusztáv és Hubert a közjegyzőnél találkoztak. Szigorú pontossággal tettek föl egy örökbe-fogadási szerződést, melynek értelmében Gusztáv kötelezi magát, hogy ezentúl magára veszi Hubert gyermekei tartását és nevelését. A szerződés felek versenyeztek egymással abban, hogy mindegyik gyermek, kivétel nélkül egyenlő kedvezményekben részesüljön, hiszen kétségtelen, hogy mindegyikük Kamilla gyermeke.

A szerződés aláírása után kezét szorítottak egymással mint két becsületes ember, kiknek útjai sohasem kereszteltek egymást.

Egy lap egyik közelebbi számának utolsó oldalán a következő hirdetés volt olvasható: Öt anyátlan gyermekhez nevelőnő kerestetik, fényes tiszteletdíj mellett. Ugyan e szám napi hírei közt pedig ezt lehet olvasni. „Eresinél egy ismeretlen mintegy ötvenéves ember holttestét vetették ki a partra a Duna hullámai.”

Az ily közlemények lehető összefüggésével nem törődik senki. Gusztáv azonban tisztességesen eltkarította a holttestet Eresiben.

Im, a vallástalanság következményei. Mily sivár az élet a vallás vigasza nélkül s mily szomorú a vég, ha a lét alapját nem a vallás és erkölcs képezte.

kalkodás magára plébániai trónörökös 27-é kálkodás mes. sz f. évi szatlan or pélyes b Agoston mélyen majdnem volt az egyházi telligen ur asztal s a jó szokás sz gör. kath Hy papnöve rias Mar szony le papnöve Rodiczky — Jezye Viravecz Adamkov lelkesz l gör. kath gij kisass leánya. A tis 7-én jeler 5-en visze dor és W

Az bir kieme fáradozása zönségünk molitja ke eddig a te és collegia a dalegyle vált. Ez szó, a mi sége az ed rolja. Hogy egylet az pett fel ny a finnyásat nyel. Azót tolas s ves roljuk fel a megessen a gáraink gy nak megjel — a kinek van, lehetne

A Sár terjesztő eg az f. h. 3-3 termében v

Katon volt alezred parancsnoká helye Josets

Helyre rosmegei h tárol megjel Midőn ezt a szermind h hogy ne hal kevesebb, m szavahihető ténfele felült bocsátható l rossz tréfák b — ha nem z örvend, de a idő alatt bek közlemény ir tébolydát írt lajdonitjuk; hideg gyogyit

Hála ny bérlő ur 10 l a somosi tűzk barát ezen t tüzkarosultak tását. Somos, nos, Havrila l

Vettük a mányos Akad aláírasi felhiv (1887—1889) áldozattal tar nemzeti miveld nak tartja, szo minél széleseb hónapjaiban a nek s a kibooa érkezett vissza ták a vállalat H aláírasi ivet H reskedésbe (A sziveskedjenek.

kalkodásával csakhamar az intező körök figyelmét magára vonta. A zinnai róm. kath. nagyterjedelmű plébániát, melyre néhai Hrabovszky József volt zinnai plébános elhunytával, Fülöp flandriai gróf, belga trónörökös által praesentáltatott, 1883. évi szeptember hó 27-én foglalta el. S miután négy évi kitünő munkálkodásával bebizonyította azt, hogy egy ily terjedelmes, szép plébánia kormányzására valóban érdemes, f. évi szeptember hó 27-én híveinek s barátainak osztottan öröme ünnepélyesen beiktatott. Az ünnepélyes beiktatást nagyságos és főtisztelendő Szkurkay Agoston apát-esperes s homonnai plébános teljesítette, melyen jelen voltak az ünnepelt kerületbeli paptársai majdnem teljes számban. A kegyuraság részéről ott volt az uradalmi igazgató és számos világiak. Az egyházi ünnepély befejeztével az összes jelen volt intelligencia az ünnepelt szívélyes vendégszerető házi-urasztalához volt hivatalos. A menü magyaros volt s a jó magyar borban sem volt hiány. Magyar ősi szokás szerint a felköszöntők sem hiányoztak. B. E. gör. kath. lelkész.

Hymen. Csabinyák Antal görög kath. végzett papnövédek a múlt hó 22-én vezette oltárhoz Zachariás Mariska kisasszonyt, özv. Zachariás Johanna asszony leányát. Petrassy Szilárd gör. kath. végzett papnövédek eljegyezte Rodiczky Ilka kisasszonyt, Rodiczky János eszinyei gör. kath. lelkész leányát. — Jezyet váltottak meg a legközelebbi napok alatt: Viravecz Elek gör. kath. végzett papnövédek és Adamkovics Olga kisasszony, Adamkovics J. agyagosi lelkész leánya; továbbá Hudák György, az eperjesi gör. kath. székese gyház karmestere és Mikulics Margit kisasszony, Mikulics Károly székese gyházi gondnok leánya.

A tisztí vizsgára az eperjesi önkéntesek közül 7-en jelentkeztek, de ketten ezek közül visszaléptvén, 5-en vizsgáztak. A vizsgázók közül csak Kösch Sándor és Winkler Miklós képesítették.

Az „Eperjesi dalegylet“ rézibb idő óta nem bír kiemelkedni alakuló helyzetéből. Buzgó elnökének fáradozása aránylag kevés sikert mutat fel, mert közönségünk sem anyagilag, sem szellemileg nem gyámoltja kellőképen. Müködő tagjai közt sem volt még eddig a tenálisanak biztosítására hivatott egyetértés és collegialitás, úgy, hogy nem csoda, hogy ma már a dalegylet hosszabb ideig való fennállása kétségessé vált. Ez időszert már csak újra alakulásáról lehet szó, a mi meg nem történhetik, ha városunk közönsége az eddiginél nagyobb rokonszenvvel fel nem kapcsolja. Hogy méltó pártfogásra, azt megmutatta az egylet az 1885. évben, a mikor összesen 29-szer lépett fel nyilvánosan, sokak részéről nem várt s még a finnyásabb érteket is kielégíteni képes eredménnyel. Azóta csökkent a különben sem nagymérvű pártolás s vesztett az egylet még önértében is. — Karoljok fel az életre érdemes egyletet, lépjenek be tömegesen arravaló ifjaink tagjai közé, tehetősebb polgáraink gyámoltásáig anyagilag is, hogy szép céljainak megtevelhessen. A dal élet, lelkesít s vizsgáztat, — a kinek lelkeben a szép iránt csak egy kis érzék van, lehetetlen, hogy közönséggel viseltetnek iránta.

A Sáros megyében magyarságot és népevelést terjesztő egyesület igazgató választmányja tegnap, az az f. hó 3-án délután 4 órakor a vármegyeház kis termében választmányi ülést tartott.

Katonai előléptetés. Kahlig Ede házi ezredünk volt alezredese, a 98. számú cs. kir. gyalogezred parancsnokává nevezetett ki, a melynek állomásozása helye Josefstadt Csehországban.

Helyreigazítás. Lapunk multi számában a „Sáros megyei hírek“ rovatában Babik tanár ur elhunytáról megjelent közlemény valótlan adatokon alapul. Midő ezt a legnagyobb örömmel constatáljuk, egyszerűs mind helybeli tudósítónknak figyelmébe ajánljuk, hogy ne hallgasson minden mende-mondára, annál kevésbé, mert különösen Eperjesen nagyon sok oly szavahihetőnek látszó egyén létezik, a ki mások ilyenféle felültetését sport gyantát úzi, s meg nem bocsátható könnyelműséggel kedvét találja hasonló rossz trefákban. Babik tanár ur különben Budapesten — ha nem is mondhatjuk, hogy viruló egészségnek örvend, de azt igen, hogy teljes kigyógyulása rövid idő alatt bekövetkezik. Azt pedig, hogy az érintett közlemény írója kórház illetve gyógyintézet helyett tébolydát irt, szánandó tolhibánál egyébnek nem tulajdonítjuk. — Babik tanár ur ugyanis a Vaskovics hideg gyógyintézetét használja.

Hála nyilvánítás. Katscher János sáros-bogdányi bérő ur 10 hekt. rozost és 5 hkt. búzát ajándékozott a somosi tűzkárosultaknak. Fogadjja a nemes ember barát ezen nagylelkű jótéményért a tönkrejutott tűzkárosultak nevében hálas köszönetünk nyilvánítását. Somos, 1887. szept. 27. Plaveczky József plébános, Havrila István bíró, Vaskó István hites.

Vettük a következő sorokat: A Magyar Tudományos Akadémia a múlt év végén bocsátotta ki állásfoglalását Könyvkiadó Vállalatának ötödik (1887—1889) évelására. Az Akadémia jelentékeny áldozattal tartja fenn e vállalatot, s mivel egész nemzeti művelődésünk névze rendkívüli fontosságúnak tartja, azokatlan olesó ár által kívánja terjedését minél szélesebb körökben elősegíteni. Az év utolsó hónapjaiban a folyó évi illetmény kötetét szétküldtetnek s a kibocsátott izek közül még igen sok nem érkezett vissza. A Könyvkiadó bizottság ennélfogva tisztelettel kéri mindazokat, kik annak idején megkapták a vállalat ötödik évelésének tervrajzát, hogy az állásfoglalási ívet Hornyánszky Viktor akadémiai könyvkereskedésbe (Akadémia-épület) minél előbb beküldeni sziveskedjenek. Ugyancsak az em litett könyvkereske-

dés szívesen szolgál bárkinek nyomtatott térrajzzal. Budapest, 1887. szept. 20. A bizottsági előadó.*)

Kinevezés. Zubriczky Theopán a m. kir. távirda főnöke az egyesített posta- és távirda-hivatal főnökévé nevezetett ki. Mi, kiket Zubriczky ur előzőkeny udvariassága által annyiszor lekötöztetett, örömmel adunk kifejezést ezen megérdemelt előléptetés felett.

Katonai hírek. Reinell kapitány Bécsbe, Hartmann (s nem Hoffmann) honvéd főhadnagy Budapestre osztattak be az illető ezredébe. Horváth vadászszázalajbeli hadnagy pedig Boszniába helyeztetett át. Azt hisszük, közönségünk nevében szólnunk, midő az áthelyezések felett — melynek helyi társadalmunk érzi hiányát — őszinte sajnálkozásunkat fejezzük ki.

Városi közgyűlés. A folyó hó október 1-én szombaton d. u. 3 órakor a megyeháza kis termében tartott városi gyűlés nevezetesebb pontjait a következő tárgyak képezték: 1. Az Eperjes-Varanó-N.-Mihály-Ungvár-Munkács, illetve Gálzecs-kassai vasutvonali ügyében Ungvárt október 6-án tartandó értekezletre városunk képviselőjeül Kovács János városi ügyész küldetett ki. 2. A tűzvész folytán folyamatban lévő városi építkezés költségeinek fedeztetésére az 50.000 frtnyi hitelművelet tárgyában hozott közgyűlési határozat jóváhagyására a tanács elhatározta, hogy ideiglenesen a begyűlt segélypénzekből fedezze a költségeket, visszatérítési kötelezettséggel. 3. A városi épületeknek tűzkar elleni biztosítása tárgyában a csaknem egyenlő ajánlatot tett három biztosító társulat közt (Phoenix, Fonciére, Magyar-Általános) a szavazás által eldöntött tanácskozmánynál a Magyar általános biztosító-társaság nyert legtöbb szavazatot.

Pályázat. A községi jegyzők országos kongresszusán — melyet f. évi szeptember hó 21-én tartottak meg Budapesten — a közgyűlés 300 frtnyi jutalomból tüzött ki azon felvetett kérdés megfajtésére, mi módon értékesítheti a községi jegyző és a körjegyző tehetőségét és szorgalmas munkásságát a legnagyobb haszonnal a társadalmi és közigazgatási téren? A pályázat határideje 1888. évi augusztus hó 1-ső napja. Az idegen kézzel írott pályaművek a központi egyesület előkésztéséhez Bára (Biharmegye) küldendők.

Hazafias ünnepély. Minthogy azon ünnepély, melyet az eperjesi evang. kerületi theologia ifjusága az Eperjesen 200 év előtt Caraffa által kivégzetett polgárok emlékeztére rendezni akart f. évi május hó 8-án a városban átviharzott tűzvész következtében azon alkalommal elmaradt; az evang. theologia önképző és önszegélyző köre elhatározta, miszerint ezen ünnepélyt 1887. évi október hó 30-án (vasárnap) fogja megtartani. Az akkor már teljesen bevezett előkésztések az ünnepélyre, most újból kezdetüket veszik s a program csak csekély változásokon fog keresztüll menni, mely azonban még teljesen megalapítva nincs. Az elnöki megnyitó beszédet Hörk József theologiai dékán s az önképző és önszegélyző körnek elnöke, az alkalmi beszédet Zachar Samu IV-ed éves theologus köri pénztárnok fogja tartani. Csengey Gusztáv theologiai tanárnak alkalmi balladáját szavalja Kovács Andor II-ed éves teologus és Szeihlo Gerő IV-ed éves közben felolvastat tart. A theologiai ez alkalomból szervezett férfiak három darabál fog szerepelni az ünnepély műsorában.

Meglopott kirakat. A múlt héten Böhm Ferenc helybeli kereskedőnek fűtzei kereskedésében néhány könnyelmű gyerek betört a kirakaton az üvegtáblát s onnan többféle tárgyat elemelt.

Deák Ferencnek, a „haza bölcsének“ emlékszóbrát folyó évi szeptember hó 29-én leplezték ls. Nagy nap, ünnep az egész nemzetre nézve. Ide s tova húsz hosszú éve lesz, hogy az 1867-iki kiegyezésnél Deákot utoljára hallottuk és látuk az országgház emelvényén, húsz hosszú éve, azóta nagyot haladt a politika, megváltozott sok minden, a száguldó idő új palotát emelt a modern kor társadalmi és állami eszméiből, támadtak új idők és feltűntek új emberek, de az alap, melyen politikánk emelkedik s épít, az a Deák Ferencé! Kezdve ott, hol, mint a conservatív párt első, legnagyobb embere, szembeállott először hazánk nagy fiával, Kossuth Lajossal s terjedve ama gyászos pontig, mikor becusokt szemmel s végelhelletének fogó erejével adta volt áldását a nemzetnek minden fiára, tudtuk és tudjuk, ki és mi volt ő nekünk! S ama „pater patriae“, ama magyar Solon, a jó öreg urnak halhatatlan ércalakját lepleztük le szeptember hó 29-én. Megyénk egy fehér szalaggal díszített cserkoszort küldött a „legnagyobb magyarok“ egyikének szóbrára s ezzel adott kifejezést a nagy férfi megbecsülhetetlen érdemei iránt való elismerésének. Szomszédos megyeink küldöttségileg képviseltették magokat az ünnepélyen, a mely hogy nem volt oly fényes, a minőnek lennie kellett volna, t. olvasóink bizonyára tudják már a fővárosi lapokból.

Az evangélikus egyház e hően tartja Budapesten évi egyetemes gyűlését, melyre Hörk József eperjesi theologiai dékán utazott el városunkból.

Az eperjesi kaszárnya. Megvert minket a minnisteriummal már az ég! Az régi dolog, hogy benünket oda fent Budapesten rémitően szeretnek — de már a mi sok, mégis csak megárt az! Felírtaink ott hervérnek — tisztes-csendesen a többi poros acetak között a minnisteriumi hivatalban, rendszerint évezig (?) nyugodalmasan és háborítatlanul álmozdoka a feltámadás nagy napjáról. A hatóság már

*) Olvasó közönségünknek figyelmébe ajánljuk e vállalat pártolását, a melynek útján olesó pénzen megszerezheti a hazai és külföldi irodalom jelesebb termékeit.

reges-regen — talán maga is elfelejtette azóta, hogy mikor, oly nagyon régen volt — felküdte a minnisteriumhoz a kaszárnyaépítésre vonatkozó költségvetést jóváhagyás végett. Fel is ballagott, meg is érkezett, ennyit bizonyosan tudunk — de hogy aztán mi történt vele azon a szép Budapesten, azt bajos volna kifürkészni, Némelyek szerint téli álmát készűl aludni, a mely esetben csak jövő Pál fordulója napján fog felébredni, más magyarízfal szerint úgy eltemették más hasonnemű lények között, hogy nem lesz képes kivaczkolódni csak tavaszkor. Pedig hej, — de sóvárogva várjuk! Ha a jóváhagyás nem fog rövid időn leméltóztatni jönni hozzánk, bizony kétségbe esünk. Mert úgy áll a dolog, hogy ha az építész ez őszön hozzá nem fog az építéshez, akkor nem lesz a jövő őszig készen s ha ekkor nem lesz készen, akkor egy évi bérletet veszít a megye. Ennek okából a vállalkozó saját rizikójára fogott már hozzá a munkához. Így épül az eperjesi kaszárnya!

Szmrecsányi Ödön daróczi földbirtokos haláláról röviden lapunk multi számában is megemlékeztünk. Az elhunyt öreg úrról, megyénk egyik dészéről, újabban a következő adatokat vettük: Szmrecsányi Ödön, a sáros-megyei birtokos nemesség egyik kiváló tagja volt. A megboldogult a Liptóbol eredő szmrecsányi Szmrecsányi család sarja volt s testvére Arvamegye főispánjának és néhai Szmrecsányi Jánosnak, ki a budapesti kir. tábla tanácselnöke volt s a hetvenes évek elején halt el. Szmrecsányi Ödön, Berzevicy Vincez báro leányát Máriát, a Berzevicy család báró ágának utolsó sarjadékát vette el s boldog házasságból sok gyermek eredett; bár közhivatali sohasem viselt, hazafias érzülete, jelleme s személyiségének tekintélye Sárosmegye közéletében is előkelő helyet biztosítottak az elhunytnak, míg daróczi kastélya, mely mellett ritka szépségű parkot létesített, urainak vendégszeretete által messze tájon ismeretes. Özvegyn kívül a megboldogultat, nemcsak életben levő számos gyermeke, de harmincegy unokája is gyászolja. Legidősbik fia, László, képviselő volt az 1872—75-iki országgyűlésen s most kir. körjegyző Kassán; Jenő, kir. táblai bíró. Pál egri kanonok, Károly tanár a Ludovika akadémián, Miklós pedig a képzőművészeti társulat titkára.

Az országos közművelődési congressus folyó hó 9-én és 10-én fog Budapesten megtartatni. A congressust folyó hó 8-án egy előértekezlet előzendő meg. — A Sáros megyében a magyarságot és népevelést terjesztő szintén képviselgetni fogja magát kiküldöttei által. A kiküldöttek Szinyei Merse István urnál tartoznak bejelentni, részvételmüket, a hol ez alkalomra szállított áru vasuti menetjegyeket nyerhetnek.

A ki a földet át akarja fúrni. Városunknak egy polgára üres óráiban azon eddig megoldatlan kérdésre iparkodik feleletet adni, miként lehetne ezt a földnek mondott égi testet, a melyen lakunk, át-fúrni. Számításai már eddig is meglepető eredményt mutatnak fel. A fúrás helyeül Abauj-Szántót tartja legalkalmasabbnak. A fúró, a melynek 1720 mért-földnyi hosszúságának kéne lennie, 6200 millió forintba kerülne. Most csak az a kérdés, a melylyel a nagy tervező is meg van akadva, hogy állítana fel azt a rengeteg hosszúságú fúrót a földön. Mert félt, s ezt ő is figyelembe veszi, hogy a nagy súlyú fúró alatt fölbillen a föld, s az egész világot tönkre tenni csak azért, hogy Abauj megyéből kiabáljon át Portorico szigetére, ő maga sem akarja.

Beküldetett. Az „Eperjesi Lapok“ 39-ik száma a Különfélék rovatában Babik József kir. kath. főgymn. tanár halálát hozza hírül. Az igazság érdekében kijelentem, hogy az egész hír valótlan adatokon alapul. Való az, hogy Babik tanár ur beteg s Budapesten a Vaskovics-féle intézetben gyógykezeltetik s a mint az igazgatóságához érkezett hivatalos orvosi bizonyítvány s hozzám intézett magánlevelei bizonyítják, egészségének teljes helyreállításához 6—8 heti szabadságra van szüksége. Tisztelettel maradok Eperjesen, 1877. október hó 1-én. Tuhirinsky Károly, kir. kath. főgymn. tanár. — Örömmel vettük a helyreigazítást, mely a valónak feltüntetése mellett azon körülményt is bizonyítja, hogy a rozsz hir szárnyon jár és „crescit eundo.“ Lapunk multi számában megjelent közleményünket helyi tudósítónk „szavahihető egyének“ állításából merítette.

Megalakult. Illetékes forrásból vesszük a következő sorokat: „Megalakult“ ezimmal a „Sáros megyei Közlöny“ vasárnapi száma hasábjain élénk tollu ezikk jelent meg, foglalkozva a „Kereskedelmi ifjusági egylet“ megalakulásával. Tulajdonképp a ezikk irányzata ellen kifogást nem lehet tenni, sőt az egylet választmányja köszönetet is szavaz a ezikk írójának, hogy a sajtó útján a nemes ügy iránt a kedélyek érdeklődését fentartani iparkodik. De tiltakozni kell az ellen, mit a t. ezikkirő az egész mozgalom kutféjeül tekint s a mi nem csekély önhittség és szerénytelenség enged következtetni. Czikke vezető soraiban önmagának dythirambokat zengedez, magának tulajdonitva az egylet megalakításának dicsőségét. Mert ki is kételkednék, hogy a „Tévedés vagy hiba“ című ezikk írója azonos a jelen „Megalakult“ közlemény írójával. Pedig — s ezt higgye el a t. ezikkirő ur — neki ebben annyi érdeme sincs, mint a dorozsmai parasztagdának a pápaválasztásban. Mert a „Tévedés vagy hiba“ című ezikk nemcsak hogy irány s eszméjénél fogva nem birt jelentőséggel és fontossággal a mozgalomra, sőt, határozott ellenszenvet költött a ezikkirő iránt a „Tévedés vagy hiba“ című ezikknek éles és roszakarató hangja. Azon ezikk írója a felvett hang folytán elvesztette mindenkora a jogot,

hogy valaha ilyenmő mozgalmakban a kereskedő ifjuság vezére legyen s az ifjuság után induljon. S ép ezért csak fennhéjzásnak minősíthetjük azt a büszke hangot, melylyel a ciklikiró tudtul adja, hogy az ő hirlapi feddésére alakult meg az összetartás symbolikája — a keresk. ifjusági egyesület. A mozgalom az „Eperjesi Lapok” 30. számának egyik cikkétől veszi eredetét — laza összeköttetésben a tánczvizsgálommal — s ahhoz ragaszkodott az ifjuság is, a benne foglalt eszméket valószínűleg. Ez az egyik pont. A másikkal, melylyel már egy ízben alaptalanul védelt a keresk. kereskedő ifjuság, hogy a telekezeti vizsályáldástalan magjait akarja elhínteni. De a kereskedő ifjuság sokkal önértesebb, sem mint hogy ily vizsály kitörésére alkalmas szolgáltatna. Az ifjuság mint egyesület nem ismer sem keresztény, sem izraelita kereskedősegédeket, hanem tagokat, valláskülömbőség nélkül. Az egyik tagjának ép úgy megadja az illető jogot, mint a másikkal, anélkül, hogy erre figyelmzetést bármely hivatalon prókátortól elfogadna. Megmutatja a helyes utat öntapintatossága, mely a multban ép úgy mint a jelenben elégszer nyilatkozott. Különbösen — s ez szolgáljon vigaszul az aggódo ciklikiró urnak, hogy a választmányban a felekezetek képviselve vannak és így „tévedés vagy hiba” saját hitsorsosaival szemben alig történt. S igen kéri a kereskedő ifjuság, hogy tettesek ellenőrzését és bírálatát hagyja el, bizva azt higgadtabb s elfogulatlanabb egyénekre.

Választmányi gyűlés. Mult hó 29-én a Berger szálloda egyik emeleti helyiségében tartotta meg a „kereskedő ifjusági egyesület” választmánya Thrór Gyula alelnök elnöke alatt első választmányi gyűlését. A gyűlésen a választmányi tagok teljes számban jelenetek meg. Számos elintézendő tárgy került napirendre. Előnk és beható tanácskozás tárgyát képezte a tárgysorozat minden egyes pontja. — A szolgakinevezés, a lakás kibérlési szorzódés eszközése, butorberendezés, végleges elintézés a sokféle ajánlatok folytán nem nyerhetett. Elintézése végett a választmány saját kőbeléből egy szűkebb körű bizottságot küldött ki. A tanonc összeírás és pénzbeszedésre szinte egy bizottság alakított. A hirlapok megrendelését illetőleg a jegyző megbízatot, hogy kérje fel a napi lapok szerkesztőseit, tekintettel az egyesület jelen anyagi viszonyaira, a lapok felári küldésére. Azután a folyó ügyek elintéztettek el. Megnyitás idejéül november 1-je állapított meg. Reméljük, hogy a polgárság és az intelligentia pártfogása és rokonszenvével fog találkozni az ifju tetterős vállalat, s hogy belépésükkel az egyesület felvirágzását előmozdítani nem késlekednek.

Köszönetnyilvánítás. A kereskedő ifjusági egyesület hálás köszönetet mond az „Eperjesi Takarékpénztár” igazgató választmányának azon szívességeért, hogy az egyesületnek tanácsstermet több ízben átengedni kegyeskedett. Ugyazint Berger Hermann urnak, ki díjtalanul bocsátotta egyik helyiséget az egyesület rendelkezésére. A választmány.

Tanári jubileum. Az eperjesi kir. kath. gymnasium tanári karának két érdemdu tagja szeptember 30-án, szombaton tartotta meg huszonöt esztendő tevékenységének jubileumát. Ruby József és Valkovszky Mihály voltak az ünnepelek. Mindkettő kitünő tanerő s mindkettő huszonöt év óta tapossa a tanári pályára rögös ösvényét s szed virágokat a tövisek közül. „Quem dii odere” a latin közmondás jut eszünkbe önkénytelenül is, s már magában ezen szép jubileumi esetben látjuk megezőlva. A jubileumi napon szietett egy kir. kath. gymnasiumi tanári kar a szeretett pályatársnak szerencse kívánatát, mint a gymnasiumi ifjuság a szeretett tanárnak háláját kinyilatkoztatni. A jubileumról oly kevesen tudtak városunk polgársága közül, mint a mily kevesen vannak róla értesülve eddig, de mi azt tartjuk, hogy „nem kell a világosságot véka alá rejteni.” Fogadják a tanár urak leg-összintébb üdvkívánatunkat!

Az épülő városház. Meg-megállva a piacon nézgettek az érdeklődő s a város javát akaró polgárok az épülő városházát, a fölött tanakodva, hogy és mint lenne jobb, hogy s mint nem kellene annak építve lenni. Hát igaz biz a, hogy itt szó sem lehet stilszerűségről s hogy a városháza nem lesz szebb, mint volt, — de már most hiába, — később, ha hozzászokik a szem ügyis jó lesz. Ha rá gondolkunk erre az építkezésre, azt kell tapasztalunk, hogy mégis csak mozog az a föld s a város is csak szépül-épül, habár lassacskán. Városunk polgármestereinek nem kis érdeme van ebben a dologban. Az ő polgármestersége alatt kikövezték a várost, befásították a járdákat. A csatornarendszer is keresztül van már víve. Es bizonyára jó ivóvizünk, sőt villanyvilágításunk is volna már, ha az tőle függne. De elég ennyi, nem akarunk diesériádat zengen, hanem csak rá kívántunk utalni arra, hogy mégis csak haladunk — úgy a hogy, ha lassacskán is.

Régi nota. Mindenki előtt ismeretes s az unalmaságig elkoportott tárgyról folyton írni, — a legmeddőbb munkák egyike. — mondta egyik írónk. Fenti tételét elfogadjuk általános szabályul, de ezáltal kivétel teszünk alóla. Annyit s oly különféle alkalommal írunk már ügyefogyott rendőrségünkről, hogy olvasóink jó része méltán megguhhatta. S hogy ennek dacára újra csak a rendőrségről szól az ének, nem azért tesszük, mintha t. olvasóinkat utatni akar-nók, de tesszük azon elvünknel fogva, hogy a rossz és a kegyetlen ostorozásával sohasem kell felhagyni: utat ugyan most nem mondunk, csak régi állításainkat illusztráljuk a következő képpel. Mult hónap 25-éről 26-ra menő éjjelen a Weiszlovits uram korcs-májában — a melyről szintén sokszor zengett már az

ének — mulatott egy zajos, nagy részt elázott ven-2—3 óra között éjjel után nagy zajjal beront 2 rendőg. Az ember azt hitte volna, hogy a korcsmát azon-nal kiürítik, de hát — volt jó dolguk! Az egyik át-karolta a pinczérnőt, a ki mellesleg megjegyezte „szakácsné” ezimen van a kapitányságnál bejegyezve, — s azzal az ivószobán végig ugrándozott, miközben fegyvere válláról leesett s kevésbe mult, hogy a töl-tött fegyverrel való — különben tréfás színezetű du-lakodásban szerencsétlenség nem történt. A dulako-dás után lihegve, nagy alázattal köszönt jó estét a mulató uraknak, a kik nagy lelki gyönyörűséggel szemlélték, miként csapdossa az izmos „szakácsné” a nyápicz rendőrt hol az ajtóhoz, hol a falhoz. — Ime ilyen az a rendőség, mely Eperjesen a „rend” föl-lött örökdi!

Asszonyi sziv. Mely örvény az asszonyi sziv, melynek kibuvárlása nem sikerült még földi halandó-nak. Jó és rossz, igaz és álgöngy, egymás mellett hevernek mélyében. Sajátságos vegyülete a férfinen-mél nem tapasztalható lágyásgnak és odaadó szeretet-nek vagy a visszariasztó rideg érzelmeknek. Kiismerni azt nem lehet. Folyó hóban egy igen érdekes eset történt Eperjesen, mely méltán szolgálhat a nő-sziv kutatóinak tanulmányul. Egy, az alsóbb polgári osztályhoz tartozó család leánya szülei s rokonai rábeszélés s kényszerítés folytán szive ellenére ment férjhez. Az esküvő mintegy félszázaddal ezelőtt tör-tént meg, s azóta a szerencsétlen férjnek nem volt egy jó órája. Neje minden kigondolható módon gyö-törte, szemére hányt minden testi és lelki fogyat-kozását, minduntalan csak válásra akarta bírni, szoval száz tanujelét adta annak, hogy férjét nem szereti. A férj nejének ilyetén viselkedése mellett természetesen mind jobban elidegenedett tőle s kész volt a válásra. Mielőtt azonban ez iránt intézkedtek volna, hirtelen megbetegedett. Betegsége nem volt súlyos, de hosszabb ideig tartott. S a ki éjjel-nappal ágyánál volt, ki álmai fölött örökdi és a leghívebb szeretettel igye-kezett meg gondolatát is ellesni, — az neje volt! S most a legmélyebb szeretettel csüng férjén. Fejtsék meg a lélekbuvarok, honnan e gyors változás?

Gyerek politika. Az a Gyurka gyerek, ha nem is Pitt vagy Fox, de bizonyosan második Talleyrand lesz. Még csak második gymnazista, s már is a poli-tikai fogásoknak egész özöne telik ki tőle. A mult-kor — mi pedig nem szokása, — készületlenül ment az iskolába. Tanára erősen megdorgálván, egy zárt czédulát adott kezébe azon meghagyással, hogy mihe-lyest hazaér, adja át szüleinek. Gyurka a multak tapasztalatain okulva sejtette, hogy az a czédula nem foglalhat magában valami épületet, jónak látta nem nagyon sietni átadásával. Sejtelse nem is volt alap-talan, mert mikor ebéd után nagy szórakozottságot és feledékenységet áfektálva átadta papájának a kér-déses czédulát, az a következőket olvasta belőle: „Gyuri egy szót se tudván feladatából: kérem őt az ebéd-től eltiltani! N. N. tanár.” A papa jót nevetett Gyuri fiának e sikerült politikáján s ezuttal a nagyobb büntetés alól is felmentette.

A spártai herceg-jogász. A görög király elha-tározta hogy fiát, a spartai herceget — mert ő viseli ezt a klasszikus czímet — kitanítja jogásznak. Össze-szedték a királyi holmiját az athéni királyi palo-tában s már annyiban volt a dolog, hogy ráültetik a koronás jogászt a saját külön yachtjára, mely Lipcsébe szállítja, a hol a fiatal hercegnek a jogot hallgatni kellene. Csak egy bökkenő akadt. A fiatal herceget királyi apja mindenáron professzorhoz akarja kosztba adni, s nem akar számára külön háztartást berende-zni. Akadna is könnyen vállalkozó professzor, de nem olyan könnyű mégis megtalálni az igazit, mert annak a professzornak egy különös tulajdonsággal kell bírnia. Azt kívánja t. i. a király, hogy a fia házigazdájának — ne legyenek felnőtt leányai. Ő fel-sége nem nagyon bizik a spártai herceg spártai er-köléseiben, valamint a hamvaszöke kis Gretchenekben sem. A lipcsei professzorok azonban mind többszörös családapák, s eddig még egyet se találtak a kinek feln-ött leánya ne lenne. Így tehát könnyen megtörtén-hetik, hogy a fiatal herceg mégse megy Lipcsébe, csak azért, mert féltik a lipcsei leányoktól.

A telhetetlenek. Nem azokról szól az ének, kik telhetetlen pénzzomjuk vágyaik által okozzák mások kárát és önmaguk romlását. — négy tehén — az eset hősei — mértéketlen löheréevés által — avval szomoríták meg gazdájukat, Sitányi Józsefet, hogy kénytelen volt akarva nem akarva levágtatni. Hült tetemeiken kiloként nyájas képü szakácsnék osztoz-kodtak.

Színésznők életkorával foglalkozik egyik bu-dapesti német ujság. Bár a nők életkorának megha-tározása általában ama foglalkozások közé tartozik, melyek minél alaposabb forrás után indulnak, rend-szerint annál kevésbé nyerik meg az érdekeltek elis-merő jóváhagyását, mégis közöljük az említett adato-kat, a felelősséget természetesen ama lapokra hátriva, melyek erre a „noli me tangere” kérdésre „jól érte-sültségök” nyomán megadták a feleletet. E szerint Szathmáryné 63 éves, Prielle Kornélia 58, Felekyné 54, Blaha Lujza 38, Jászay Mari 37, Helvey Laura 36, Maleckyné 36, Pálmay Ilka 26, Márkus Emilia 28, Hegyesi Mari 28, Hegyi Aranka 28, Lánczy Ilka 28, Csillag Teréz 26, Komáromi Mariska 26, Kordin Mariska 24, Margó Cecília 24, Ligeti Irma 23, Abrányiné 23, Palotai Piroksa 21, Alszechy Irma 20 éves. A jelenleg Budapestten vendégzereplő idegen művésznők közül Lahmann Lili 39, Ziegler Klára 43 éves. E.

A pápa a női toilletteről. A nőket bizonyára

érdekelni fogja, mily izlése van a pápának az ő toilletteiket illetőleg. A pápa néhány hét előtt megbizta titkárat, hogy rendelje meg a kelengyét legújabb unokahuga: Pecci grófno számára, ki novemberben fog férjhez menni. A pápa utasítást adott a titkárnak: „Valamennyi ruhának fehéreknek, kékeknek vagy feketé-nek kell lennie. E három szín illik az ifjuságnak; a szürke és barna az öregeknek. A többi szín egy sem tetszik nekem.”

Orosz történet. Rubicevből a következő hamisítatlan orosz történetet írják: A város környékén óriási pusztításokat vittek véghez a mezei eretek, s ennek elejét veendő, egy magasabb rangu hivatalnok minden egyes egérre díjat tűzött ki, melyet azonnal készpénzben fizettek, a mint az illető „egérvadász” az elejtett egérfarkát felmutatta. Mi természetesebb, mint az, hogy a nép ettől fogva egyebet sem tett, mint egéret gyilkolt s naponkint temérdek egérfarkat vittek a hatósághoz, mely folyton csak fizetett, de azért az eretek egyáltalában nem fogytak a határban. Néhány földesurnak azonban, kik maguk is erélyesen hozzá-fogtak az egérpusztításnak, feltűnt, hogy a cselédség által megölt eretek mind farkatlanok voltak. A dolgot megvizsgálva, kiderült, hogy minden egérnek a farka tövében egy alig észrevehető kis seb volt. Tovább firtatták az esetet, míg végre kitudt, hogy az „egérfogók” főkolompósi a következő parolát adták ki: „Egér fogni — a farkát kivágni, — a corpus delicti-t a hatósághoz vinni, a díjat felvéve, a meg-esonkított egéret újra elereszteni, hogy csak hadd szaporodjanak s mi a díjakat jó hosszú ideig felszed-hessük. E.

Humor.

Nem hitte volna. V. Péternek póre volt a komájával Z. Jánossal. Valami kis telek miatt folyt a pör s vége az lett, hogy a bíró kihirdette: „Ő felsége a király nevében . . . a telek V. Péternek itél-tetik.” — Ebbe azonban a koma nem egyezett bele s felebbezett az ítélet ellen. És valóban, nem csele-kedett bolond dolgot, mert a kir. tábla neki adott igazságot, Mikor V. Péter előtt kihirdették hogy: „Ő felsége a király nevében . . . a telek Z. Jánosnak ítéltetik.” — fejszóvalva szolt: „Ej, hát már ő felsé-ga is így változtatja a szavát! A minap nekem itélte, most meg a komámuk. Ez nem igazság!”, s fe-lebbezett.

Tulságos kívánság. Nagy Frigyes porosz király egyszer jó kedvében érdemkeresztet adott egy had-nagynak. — „Felsőg — szolt az elbizakodott hadnagy — kitüntetés csak a csatatéren fogadhatok el!” — „No, ne bolondozzék — szolt a király maga miatt csak nem kezdhetek háborút!”

Drága ajándék. Menyegzői ajándékokról beszél-gettek a hivatalosak. — „En egy 6 személyre való evőeszközt veszek a menyasszonynak” — szolt az első. — „En egy finom porcellán kávéterítéket 12 sze-mélyre.” — szolt a második. — „En egy thea szer-viszt 24 személyre.” — szolt a harmadik. Végül egy fősvény így szolt: — „No én akkor egy teaszűrt veszek 36 személyre!”

Egy hirlap ujdonsági rovatából. „Egy névtelen jötevő a hajléktalanok menhelyének ezer forintot ado-mányozott. Van tehát még a mi realiztikus korsza-kunkban is önzetlen jótékonyág. A nemes emberba-rát neve aranybetűkkel lesz a menhely történetében megörökítve.”

Közvetett vallomás. A kis Zoltán mamájával meglátogatja a nagybácsit és nagynénit. Nagybácsi: Nos, Zoltánka, kit szeretsz jobban, a nagynénit-e, vagy engem? Zoltánka: Bácsi, azt nem mondod meg, különben megver!

Módosítás. Kisasszony, ön mindennap szebb és szebb lesz. Kérem, csak ne tulozzon. Mondjuk tehát minden másodnap!

Kék vér. Utazó úgynök: Legyen szabad a grótnőnek ajánlanom kitünő hatásu vértisztító theákat. Grófnő: Minek? A gróf Kesselewkyek vére min-dig tiszta volt!

Bíróság előtt. Tetten kapták a zsebmetstőt, a mint a lovasuton egy urnak ki akarta lopni a tárczá-ját a zsebéből. Bíróság elé állítják és a bíró a szoká-sos kérdést intézi hozzá: Mi az ön foglalkozása? Bíró ur, feleli önértzettel a vádlott — a két kezem munkája után élek.

Az építő állványon. Első kőműves: Hallottad-e már, hogy Molnár leesett az állványról? Második kő-műves: Aztán meghalt? Első kőműves: Azonnal. Második kőműves: Szegény Molnár. Azért is nézett ki olyan rosszul az utolsó két hét alatt!

A szerelem hatalma. Városi tanácsnok (imádojt-jának): Ah, nagysád, ha tudná, mennyire szeretem! Ön miatt még hivatalos óráimat is álmatlanul töltöm!

Kitüntetés. Apa (fiához): Nos, hogyan sikerült a rigorozum? Fiu: Nagyon jól; olyan jól, hogy közki-vánatra meg kell ismételnem.

Segített magán. Püspök: Ej, ej főtisztelendő ur! ön két fiatal gazdaasszonyt tart, holott a törvény csak egyet enged meg s annak is legalább 40 évesnek

kell lennie Plébános: Igaz méltóságos uram, csak-hogy én nem találtam 40 évet s úgy segitettem magamon, hogy két 20 évet fogadtam egy negyven éves helyett.

A társaságból. Fiatal férj (nejét és barátját egymásnak bemutatva): Viktor barátom — nőm: (Eszterezsi, hogy úgy beszélnek, mintha már ismernek egymást). Hogyan, már ismeritek egymást? Viktor: Futólag: ugy-e nagysád, nagyon futólag? Csak két hétig voltunk egyszer jegyesek.

Szórazott. Nő: Mikor jössz haza? Férj: Majd ha nekem tetszik, Nő: Jó: de ne később!

Bíróság előtt. Elnök (vádlottnak): Ön a betörést hallatlan arcátlanossággal hajtotta végre. Vádlott: Hja elnök úr, ennél a mesterségnél nem sokra megy az ember a szerénységgel.

Felvidéki hírek.

Abauj: Kinevezés. Am. k. dohány-jövedéki közp. igazgatóság főnöke Böllman Antal kassai lakos honvéd hadnagyot dohánygyári V-ik osztályu hivatal tiszté nevezte ki. F. K.

Instelláció. Kistaludi Endre zborói lelkész f. évi október hó 3-án tartotta meg plébánosi beiktatását.

A kassai püspöki kert, mely Schuster Konstantin püspöksége alatt bérbeadott, újból püspöki kezelés alá jön. Bubic a bérlőnek mar felmondatta a szerződést.

A kassai katolikus legényegylet alapszabályai a minisztérium s az egyházmegyei kormány által megerősítve jleérkeztek. Az előleges munkálatok még befejezve nem lévén, az alakuló közgyűlés csak október hó második felében lesz megtartva.

Esküvő. Mult hó 28-án tartotta esküvőjét báró Ghyllányi Imre Sennye P. asszonnyal. Az esküvő Kassán, a Schiffbäck szállodában unitárius szertartások között folyt le, tanúi voltak Bulyi Dező és Willrotter Henrik ügyvédek.

Családi dráma. Néhány hónappal ezelőtt egy iparos család jutott csödbe, általános részvétet támasztva maga iránt, minthogy kevéssel a csödbe jutás előtt a család fő hirtelen elhalt s a bukás az özvegyet és négy gyermekét érte. A gyermekek legnagyobbika huszonegy éves, katonai pályán van és igen önértékes fiatal ember, ki özvegy édes anyja s testvérei sorsát szíven hordja s fájlalta, hogy anyagilag nem segíthet rajtuk. A legkisebb gyermek alig egy éves, ezenfelül két leányka, az egyik tizenhat a másik tizenéves. A tizenhat éves leányka volt a család szemérfénye, ki jó nevelésben részesült s midőn a nem várt bukás beköszöntött, e leányka sorsa aggasztotta a fitestvért és az anyát leginkább. Egy gyermek-ellen módos uricsalád megszánta a leánykát, minék az lett a vége, hogy házukba fogadták sajátjukként. Ennek kivétel a jó és nemes szívu urnőnek egyedüli érdeme. A leányka meg is tudta magát szeretettetni s a nemes szívu urnő mindennel elhalmozta a miben egy fiatal leánykának öröme telik. Az urnőnek egészségi szempontból messze furdóbe kellett menni, persze úgy lett volna rendén, hogy a fogadott leányt is magával vigye, de nem tehette, a mennyiben otthon nagyobb szükség volt reá. Az ur, M. még javabeli ember, régen beteges s csak ritkán hagyhatja el a szobát. Az urnő mielőtt eltávozott, a fogadott leány lelkére kötötte az úr ápolását, szórakoztatását s a ház felügyeletét. Hogyan felelt meg ennek a leány a következőkből látszik. Az urnő haza érkezett, szép ajándékok hozva a leány számára, azonban mily nagy volt meglepetése. Férjét, a leányt s a házat egészen megváltozva találta. A férj, ki ezelőtt a leányt csak kényszerűségből szeretete, nem győzte dicsérni a leányt, ki az előtt szerény alázas volt és szeretettel csüngött az urnőn, most fészkes, daczos, hideg magaviseletet tanusított iránta s mindenből az látszott ki, hogy itt az ő távolléte alatt történt valami; hogy mi, arról az urnő pár nap alatt meggyőződést szerzett magának, még pedig oly formán, hogy a leány a beteges embert távolléte alatt teljesen hatalmába kerítette s rutul vissza élt helyzetével s azon szeretettel, melyben épen az urnő által részesült. Az urnő nem csinált zajt, megfigyeléseit nem árulta el senkinek, hanem férje előtt kereken kijelentette, hogy a leányt eltávolítja a háztól. A férj tiltakozott és ígéreterre hivatkozott mit a leány anyjának tett, ugyan is hogy törvényesen magának fogadja s eziránt már a lépések megvannak téve. Erre az urnő a lányhoz fordult s feltárta előtte rut hálátlanágát, de hogy hirnének ne ártsón, azt mondta, ellátja utiköltséggel s menjen saját akaratából anyjához. A leányka e kijelentésre elnevette magát s azt felelte: nem vagyok bolond, nekem itt jó, maradok. Mi történt ezután, nem tudni, a leány maradt s az urnő eltávozott saját házából, saját otthonából. Ez persze feltűnést keltett s az emberek kezdtek találgatni az okot, a mende-monda eljutott a fivér füléhez, kire oly hatással volt, hogy megbetegedett s kórházba került, melyet a napokban felgyógyulva hagyott el és rögtön nővérehez sietett s kérdőre vonta tetteért. A leányka ahhoz is kitűnően értett, miként lehet egy egyszerű szinte embert lefegyverezni, s nagyon hihető, hogy aztán a felbőszült fivér ezért kereste fel az eltávozott urnőt hogy nővére becsületét számon kérje tőle. Hogyan sikerült, azt csak az a golyó mondhatná meg, melyet

a jó fivér agyába röpített, a mely azonban nem talált s most újból ápolják a kórházban. Az urnő pedig, férje ellen válpőrt indított. K. Sz.

Szerencsétlenség. Biskó Istvánné 50 éves pécsujfalusi napszamos asszony minap délután a szépsi uton egy építkezésnél, a hol alkalmazva volt, az állványról oly szerencsétlenül bukott le, hogy egész altestét összerongcsolta. A szerencsétlen asszonyt kiról a dolgozók azt állítják, hogy kaptos volt, a kórházba szállították, életéhez azonban kevés remény van. K. Sz.

Revolver. Regula Gusztáv peklegény éjjeli munkája végeztével, úgy gondolta, hogy kár volna nékie a szép október első napja reggelén álomra hajtani kiüld-dagasztástól fáradt fejét, jobb lesz nékie löpőbákát rendezni ujonat revolverével a szépsi uton. Ki is ment és a veszedelmes jószágot elkezdte puffogatni s csak kevés hija volt, hogy az egyik puffogatással le nem terítette a kassai helyorségi fogház porkolábját, a ki ez időben nyugodtan bandukolt a szépsi uton. A negyedik lövésre egy rendőr esipte nyakon Regulát és megmagyarázta neki, hogy mi az a regula, melynek elfelejtéseért a rendőrség keményen megregulázta. K. Sz.

Ez is passió. Néhány nap óta széleskedvű embereknek az a már régebb óta nem kultivált passiójuk támadt Kassán, hogy éjnek idején a békésen alvó lakosoknak, kik ilyenkor birnak, a házfalára alkalmazott kisebb czégtáblát lebontják és elhordják, különös pikkjük lehet továbbá az utcai csengő-fogantyúkra, mert ezeket is szedegetik ki. Így vitték el Kosztka orvos névtábláját, két izben a lakására szolgáló csengő-gombját. Szakácsné kovácsutczai kis bolosné tábláját és még több iparosét. A rendőrség nem tud ez ügyben többet tenni, mint — mert a kovács-utca van e furesa passiónek kitéve — e helyen lesőt felállítani, a kinek talán sikerül lefűlelni a tetteseket. K. Sz.

Baleset. Szeptember 17-én Kassán bizonyos Krulyevszka Matréné, Csögyényiné eselédje, megpillantván a Rozman-féle hidasákn egy ösmerőst, Gleznek táborok lovását, odafutott, s tréfából birkozni kezdett. A huzakodásnak az lett a vége, hogy mindketten a mélységbe zuhantak, a leány nyomban a nyakát szegte, — bele is halt, — a fiúnak pedig a koponyája hasadt ketté, s ő is reménytelen állapotban fekszik a katonai kórházban. F. K.

A színházra nézve Kassán a főkapitányi hivatal az eleje terjesztett műszaki vélemény alapján szeptember 29-én következőleg határozott: Miután a városi színháznak tüzrendőri és biztonsági tekintetből f. hó 26. és 27-én Lukse Fábry Béla miniszteri főmérnök által eszközölt megvizsgálásáról felvett jegyzőkönyvben a színháznak több irányban eszközözendő kijavítás mulhatatlanul, s annyira szükségességnek jelzetik, hogy különben a színház jelenlegi állapota a színházi közönségre biztonsgot nem nyújt, a városi színházban a színelőadások megkezdése és tartása rendőri szempontból meg nem engedtetik, s pedig mindaddig, míg a színháznak tervezett s szakértőileg felülvizsgált kijavításának megtörténtéről a rendőrhatalóság kiértésitetni nem fog. K. Sz.

Verekedés. Pénteken délelben Kassán a Ferenz-József-teren nagy esődületet hajtott össze néhány részeg ember dolga, a melynek eredménye olyan nagyra fuvatott, hogy a fűtezára került hire, már emberhalálról beszélt és szuronyos rendőroket követelt a borzalmas helyre küldene. Ugyanis Szabó Károly, Kiss János és Köteles István vasuti napszamosok részeg fővel támolyogtak odébb, mikor Hudák Mátyás szintén napszamos és szintén jól beállitva jött velök szembe, de keskeny lévén a nagy tér, erősen egymásba ütődtek. A három jó barát morgott és káromkodott, Hudák széles kedvében pedig soha sem ismeri a káromlást, elkezdett fűtyülni, a mit a három lovag sértésnek vett és a sértés részeg embernél megtorlásért kiált. Neki mentek tehát Hudáknak és azzal vették el fűtyülökédvét, hogy belékelték fejét és abban a hitben, hogy tökkel van dolguk, megaprozásra is gondoltak, de mikor meglátták az első vért, beszüntették a bosszúmvét. Az első vészkiáltásra a rendőrség is előkerült s ez a három hóst Miklósi hoteljébe vitte, a hol a ki kemény priesesen kipihenték nehéz fejüket, míg Hudák Matyit a kórházba tették ápolásba. Ma már ennek is kutyabaja. K. Sz.

Zemplén: Boruth Elemér hátrahagyott munkái megjelentek. Mind a disz-, mind a közönségesebb példányok szétküldése folyamatban van. Az előfizetők úgy a mű beltartalmára, mint annak elegáns kiállítására nézve, azt hisszük, kellemesen lesznek kielégítve. Oly tartalmas és szép formájú kiadvánnyal nem gyakran gazdagodik a magyar szépirodalom. Valódi ékességét fogja az képezni bármily előkelő szalon könyves asztalának is. A költő özvegye e kiadványával divatját soha nem muló ékes emléket emelt néh. férje irodalmi hirnévének. Z.

Személyi hir. Hunyor Sándor, az ujhelyi kir. törvényszék egyik jeles bírāja, ki a közpályán immár a harminezketedik évet szolgálja, a budapesti kir. táblához bíróvá nevezetett ki.

Véglegesítés. Somossy Imre, az ujhelyi járási szolgabírói hivatalnál ideiglenesen alkalmazott közigazgatási gyakornok, eme minőségében végleg kinevezetett.

Előléptetés. Vékey Oszkár s.-a.-ujhelyi számvevősi irnok, jelen szolgálati viszonyának épségben hagyása mellett a Prihoda Etele megválaszása után megüresedett első osztályu irnokká előléptetett. Z.

Kinevezés. Reider Ferenz, árvaszéki napi

dijas, az árvaszéki kiadó hivatalba másod osztályu irnokká lett kinevezve S.-A.-Ujhelyen. Z.

Kinevezés. Böllman Antal, Ujhelyben állomásozó s előnyösen ösmert m. kir. honv. hadnagy, dohánygyári hivatalisttá nevezetett ki. Z.

Eljegyzés. Markovics János, n.-mihályi járásbírósi hivatalnok szept. 29-én jegyezte el Lehoczky Gabriella kisasszonyt, Lehoczky Mihály ügyvéd kedves és művelt leányát. Z.

Apró sirások. Amiről a fáma régen regélt, t. i. hogy az ujhelyi szőlőhegyek sem mentesek már a filokserától, fájdalom, szomorú valóságára változott. Hivatalosan konstátálták ugyanis, hogy a Nyomárkay Károly, Grosse Henrik és Magzsar-féle, ujhelyi szőlőkbe a filokszera befészkelte magát. Özv. Magzsár Imréné szőlője már egy holdnyi területen van inficiálva. Z.

Paraszt párbaj. Varannón heti vásárkor a vidéki parasztlégenyek jól bepálinkáltak az u. n. "Tégla" koresmában. Egyikök, hogy-hogy nem, jól pofon esettintette társát s avval otthagyan, kiment. Hanem utána jött ám a sértett fél is s a keze ügyében levő furkossal megmagyarázta neki, hogy mi az a sértett becsület. Erre a heti vásári közönségben nagy dulakodás támadt. A futykósök csak úgy villámlottak, a hátaik meg rémitően döngöttek. Végre az összehaborodott legények a kereszt mellett szabad térre érven, a pofadó legény oly hathatósan talált oda legyinteni ellenfele halántékára, hogy ez nyomban a földön maradt s jó hosszú időbe tellett, amíg eszmélethez jött s társai segítségével haza ballagott. A parasztlégeny becsületére ilyképpen vívott párbajról a segítők helyett majd az orvos fog nyilatkozatot adni. A hencőzói hős parasztlégenyeket még a verkedés éjjelére bekisérték a csendőroök. (Z.)

Gesztely. nagy veszedelemben forgott. A délutáni órákban kigyuladt a bíró háza s a tűz erős északi szél által gerjesztve hamarosan ijesztő mérvet öltött. Egy negyed óra alatt 10 ház a melléképületekkel együtt lángban állott. Sok takarmány és gabbanemű lett a tűz martaléka. Szerencsére a szél kedvező irányba fordult s csak az Isten örta meg a községet a végő megsemmisüléstől; mert ami szintén hihetetlen dolognak látszik, Gesztely részére még eddig nem találtak fel a neki való tűzi fecskendőt. (Pedig a vármegyének is van egy pompás jó vizipuskája — eladó. Szerk.)

Az utolsó előfizető. Boruth Elemér összegyűjtött munkáira a kétszáznyolcvankilencedik, egyszerűs mind utolsó előfizető, Villám Arnold m. kir. honv. őrnagy személyében néhány nap előtt jelentkezett a kiadónál. A legalább is hatszáznyolc remélt előfizető számához viszonyitva nagyon mérsékeltlen megállapított előfizetési ár a művek megjeleneési költségét gyengén fedezte. A kötetek bolti ára már e miatt is magasabb árban fog megszabadni. (Z.)

Rablógyilkosság. Szept. 30-án reggel az ujhelyi ref. temető déli oldalán elterülő szántóföldön egy elaggott s ruházata után itélve felvidéki tót férfi hullájára akadtak, a mely gyilkosság elkövetésének kétségtelen nyomát viselte magán. Ugyanis nyakán saját nadrágjából kihuzott szíját találták háromszorosan körül csavarva, a mely, mint a boncolás kideríté, feltétlen okozója volt a fulladás által bekövetkezett halálnak. A hulla zsebében egy eseléd- s egy imakönyvet találtak; az előbbiből megállapították, hogy a szerencsétlen aggastyán neve Hrubeley András tótkrajnyai illetőségű, 76 éves egyén volt. A hulla fekvése, s a nyakára szorított szíj, bár igazolja, hogy erőszakos halállal mult ki, de a mi kétségtelenné teszi, hogy itt rablógyilkosság esete forog fenn, abból következtethető, hogy péntek zacsokját, melyet a felvidéki ember nyakán szokott hordani, levágva üresen találtak. Az eddigi rendőri nyomozás megállapította, hogy az áldozat azelőtt való nap a gyilkosság helyével átellenben levő "Hős Magyarhoz" címzett koresmában ivott Magyar József és Rohó András ref. sirásokkal s hogy állítólag 3—400 frt pénz volt nála, melyet Kassáról jövet Tokajban lakó fiának szándékozott vinni, s minthogy a pénzzel nem gondolta batorságosnak a koresmában tölteni az éjt, a sirásokat kérte fel szállásadásra, kik azt készséggel fölajánlották; ezeket legott le is tartóztatták s náluk a házmotózást meg is ejtették; mostanig azonban ellenökben oly terhelő ok, vagy önvalomás, mely kétségtelessé tenné, hogy a rablógyilkosság elkövetői öök voltak, nem merült fel. A vizsgálat egyébként más irányban is erőlyes folyamatban van. Z.

Olasz-Liszán a ref. egyház kebelében, szép ünnepet ült szept. 11-én a refermátus egyház 1525-ben történt keletkezésének és a mostani templom 100 éves fenállásának emlékére, a vidékről felkezezi különbség nélkül szép számban egybaseroglett gyülekezett jelenlétében. Az alkalmi imát Abaházy József ev. ref. lelkész mondotta. Azután határos beszédben esetelte az egyház és templomának viszontagságos multját, különösen rámutatván arra, hogy még csak 100 év előtt is a prot. egyház helyzete, mely a lelkiismeret szabadságáért küzdött, mily szánandó volt, s kiemelvén azt, hogy mennyire más ma a hazai protestánsoknak s éppen a liszkai ref. egyháznak a sorsa, mikor is ez alkalmi ünnepen a protestánsokkal a többi vallásfelekezettek jelenlévő tagjai is együtt örvendenek. Azután a liszkai egyház keletkezésére s viszontagságaira vonatkozó történelmi adatokat sorolta föl. Liszán az első reformátorok Literáti Lukács Bálint és ennek fia Péter voltak, kik már negyvedfészáz évvel ezelőtt oly erősen megvetették itten a reformáció alapját, hogy ebben az időben s attól kezdve 1680 tájáig más vallásfelekezeti ember mint református nem igen volt.

A mostani róm. kath. templomot 1600-ban Boeska István főispánja alatt s valószínűleg az ő segéd-mévei is építették fel. A szép sugarú torony, mely most is a kornak egyik hatalmas alkotása, 1633-ban épült. Stenczel Dániel és Szabényi János kassai kőműves mesterek voltak építői. A templomot 1672-ben elfoglalták a katolikusok, de már 1675-ben Tökölly visszadatta azt, minden más elfoglalt vagyonokkal együtt, a reformátusoknak; míg 1688-ban tőlük végképpen elvették a karhatalommal. Ezután a körülményekhez mért fatemplomot építettek a kálvinisták, de ez is 1711-ik évben, Ember Pál prédikátorsága idejében tőlük elvették. Jeromboltatott. s. t. b. Z.

Szepes: Császa György szepesi püspök a közel múlt napokban egy napot Egerben töltött s mint közeli rokon kivette részét az egri érseket ért súlyos csapás fájdalmából. Sz. L.

Az országgyűlés ünnepélyes megnyitására Szepesből a megválasztott képviselőkön kívül még jelen voltak: gróf Csáki Albin főispán, Császa püspök és gróf Csáki Zeno felsőházi tagok, kik külön e célra szeptember 25-én a fővárosba utaztak. Sz. L.

Választások Szepesben. A holnapra kiírt megyei őszi rendes közgyűlésen, a megüresedett megyei első aljegyzői állás fog választás által betöltetni; erre csakis Matirko Sándor második aljegyző pályázván, biztos megválasztása esetében, helyére megint Neogrády Lajos addigi harmad aljegyző készült pályázni; kinek imigy esetleg megüresedett helyéért azonban már harman lépnek versenyre, névszerint Görgey Jordán, Teöke László és Montskó István. Minthogy manapság mi kevesebben választják a bizonytalan megyei hivatalnok pályát élethivatásul és még kevesebben hajlandók a független állással bírók közül e nem kevés teherrrel járó és nem sok előnnyel kecsegtető pályára lépni, minek okáért tartani lehet attól, hogy az önkormányzati intézmény választható egyének hiányában bukik meg később-hamarabb — örvendetes jelenségnek mondható, hogy ez esetben két fiatal derék jelölt mellett, még egy harmadik, már társadalmi állással is bíró ilyen és szerényen alólról kezdeni óhajto boesajta rendelkezésére a megyének szolgálatait. Sz. L.

Halálozás. Scherfel Kornél szül. Maléter Irma asszony szeptember hó 22-kén, életének 25-ik, boldog házasságának 8-ik évében, hosszú, nehéz szenvedés után jobblétre szenderült, Iglón. Sz. L.

Orvosi állomás. A Leibitz városi állomásra Dr. Perlstein Jakab szepes-váraljai gyakorló orvos pályázik. Sz. L.

Kérvény az országgyűléshez. Igló városa a községi törvény polgármestere minősítést illető pontjának módosítása vegett az országgyűléshez benyújtott kérvényét Leibitz városa is magáévá tette. Sz. L.

Szinészek Késmárkon. Bogóy színtársulata szüret után Rozsnyóra fog utazni, addig három előadásra Késmárkra rándul, október 12. körül, hol a három előadás biztosítását az ottani tanári kar vette a kezébe. A derék tanár urak a magyar színészet ügyében, a vezérszerepet kezükbe vették és így a magyarságnak szolgálatot tesznek. A jelszó ki van adva: Eladni minden helyet a három előadásra. Eljének! A társulat visszajövet, még búcsúelőadást rendez, Igló s aztán átmege Gömörbe Rozsnyóra. Sz. L.

Magyar színészet Iglón. Mult szombaton színr került: „Felhő Klári”, vasárnap „Nap és hold”, kedd-kívolt tüze „A bányarém”, az előadás azonban közönségnek hiányában nem volt megvárható; ennek oka kétségtelenül azon körülményben keresendő, hogy ez nap délután tűz támadt Iglón, mely több épületet hamvasztott el. Csütörtökön „Egy éj Velencében” a telmelt árak daczára előkelő közönség és egészen telt színház előtt került előadásra. A darabban fellépett Bogóy igazgató is; fellépése, különösen modulatai és taglejtése, általában játéka, gyakorlott színészre vallanak. Az előadás sikerült, Sok ily látogatott estét kívánunk a színtársulatnak. Sz. L.

Színházi hírek. A színháznak Iglón érdekes fekete vendégei voltak. Kassára utaztában, az éjszakai amerikai, az úgynevezett „Szerecsen-daltársulat” (Neger-Quintett Sängergesellschaft) Harry Clifton igazgatója alatt tartott előadást. A társulatban Miss Lina Clifton, Miss Anna Edwards, Miss Julia Thompson szerecsen szépségek (?) hangjai kecsegtettek a vendégeket. A műsor 12 számból állt és felette érdekes volt. Az igazgató több elismerő okirattal rendelkezik, melyeket fejedelmektől és hercegektől kapott. Sz. L.

Az 1844-ben Poprad városát pusztító tüzvész óta a toronyból hiányzott nagy harangot a városi tanács ez évben elhatározta beszerezni. Budapestén Waiser Ferenc ércöntő-gyárosnál rendelték meg, a mely szép kivitelű diszítással, sikerült öntésben 3170 kilogramm súlyban m. hó 23-án megérkezett.

Egy megrögzött fiatal gonosztövöt sikerült csendőrségnek Andriskó József szepes-filiczi illetőségű esavargó sehonai személyében kézrekeríteni. Az illető már e nyár folytán több rendbeli betörése tolvajlásért a szepes-szombati és iglói kir. járásbírósgoktól vértá méltán megérdemelt büntetését, mely elől menekülendő, a gánóczi erdőszécsenbe ültette föl hadiszállását, honnan újabb, nem épen sikertelen kirándulásait tartotta. A többi közt szeptember 17-én Filiczen és 21-én Sztrázán, mely utóbbi tettei folytán a poprádi csendőrségnek előismerre méltó több napi buzgó nyomozás után sikerült őt elespíteni és a szepes-szombati kir. járásbírósgnak átseglyáltatni, a mely gondoskodni fog, hogy a virágvölgyi, gánóczi üditő levegőjű szép erdőszécsből a beállott zord időjárás által

kiszorított Andriskót enyhébb levegőjű biztos szállásra helyezze el. Sz. L.

Elkobzott rőpirat. A löseai ismeretes iskola ügyben egy németnyelvű nyomtatott rőpirat jelent meg, mely erősen igazolja a tömeget az ág. ev. vallásfelekezett ellen. A rőpirat összes példányai elkobzottak, s a kir. ügyészségnek őriztetnek. Vajjon napfényre kerül-e a szerző és nyomtató, mert a nyomda czege, a melyben készült, nincs a rőpiraton? A rőpirat állítólag intelligens szerzőre vall, a mi elég szomorú állapot. Hát kultur harcot akar a Szepes-ségben? Sz. L.

Durandon aminap éjjel 17 ház s a róm. kath. templom és paplak lett a tűz áldozatára, a tűz keletkezésének oka állítólag vigyázatlanság volt.

Iglón, az alvóg téli oldalán a mult héten d. u. fél öt óra körül, Alexy kath. népiskolai tanító csúre gyuladt ki és hamuvá égett a benne lévő terméssel együtt, ezenkívül egy istálló teteje égett el. Hogy nagyobb veszély nem érte a város ezen részét, mely valóságos tűzfészek, a szélesendnek, a gyors segélynek és a tüzoltók buzgó munkálkodásának köszönhető. Már égett a szomszédos csűr fedele is. A tüzoltók megálltak emberül a helyüket az égő földelen, azt eloltották és így a tüzet lokalizálták. Sz. L.

Márkusfalván szeptember hó 17-én a csepánfalvi részen éjtél előtt tűz támadt, a mint értesülünk. 10 háznál több esett a tűz martalékául a mellék-épületekkel és terméssel egyetemben.

GÖMÖR: Katonáságot óhajto Pelsőcz Is. A pelsőczy régi megyeházi épületet legújabbán kaszárnyának óhajtanak felhasználni; a pelsőczyek — országgyűlési képviselőjük útján szorgalmazták, hogy oda katonáságot kapjanak. R. H.

Koburg Koháry Fülöp herceg családjával a pohorellai vasgyári kastélyban időznek, a honnan vadászati kirándulásokat tesz az uradalom erdőszécsébe; a klatnai völgyben mult héten egy nagy szarvas ejtett el, melynek súlya 230 kgr., az agancsoké 17 kgrt tett ki. R. H.

Koburg Koháry Ágost herceg mult hó 22. éjjel érkezett a poprádi vasúti állomásra a pohorellai kastélyba, a honnan az estebéd után Fülöp herceggel azonnal a klatnai völgybe rándultak át szarvasvadászatra. R. H.

Előléptetés. Bazsó Pál vasúti állomásfőnök f. hó 1-től számítottól, az V-ik rangfokozat 2-ik osztályából ugyanezen rangfokozat első osztályába léptetett elő. A kiténtetés soron kívül érte a 16 év óta a vasutnál működő s ritka szakértelemmel bíró férfit, aki a szó szoros értelmében csakis hivatalának él, mert annyira igénybe van véve, hogy a társaságban részt nem vehet. R. H.

Áthelyezés. Csehely Adolf a róm. kath. főgymnásiumnál rövid idő óta működő, a trsznetai gimnásiumhoz helyeztetett át rendes tanári minőségben. s új állomására mult héten eltávozott. R. H.

Fejedelmi vadászat. A Koburg-Koháry Fülöp herceg által a Garamon rendezett szarvasvadászaton, fejedelmi vendégek vettek részt. Ugyanis mult hó 25-dikén este Pusztamezőre érkezett Vilmos porosz herceg s Keresztély Schleswig-Holstein hercege. Koburg herceg d. u. 5 órakor előbök ment Pusztamezőre, a hol megháltak, s másnap délelőtt jöttek át Pohorellára. Pusztamezőn a sumjézi erdőhivatal tisztviselői, Pohorellán a vasgyári tisztviselők fogadták a fejedelmi vendégeket. Délután az egész hercegi család vendégeivel együtt a „Klatna” nevű zavadkai erdőszécsbe ment át, ahol 3 napig vadásztak. A kedvező idő daczára azonban nem mondható eredménynek a vadászat, mert a lövések nem találtak. Keresztély herceg ez alkalommal lötte az első medvét, s e ritka szerencse felett nagy volt öröme. Vilmos herceg már több medvét ejtett el Oroszországban. Meddig maradnak itt a fejedelmi vendégek, még nem tudni, valószínűleg szombaton mennek el, mert itt mulatásuk 5—6 npra volt tervezve. 30-án nagy ebéd volt Pohorellán a vendégek tiszteletére, mely alatt Berki Flóris rozsnói zenekara a zenét seglyáltatta. Az idegen hercegek ott időzése alatt éjjeli szolgálatot rendeztek be a pohorellai táviró hivatalnál. A fejedelmi vadászatban Pfl báró porosz kapitány is részt vett, aki azonban 29-án elutazott. R. H.

Az igazság és a tényállás érdekében. Lapunk 38-ik számanak ezen rovatában a panszláv himnusz szerzője cím alatt oly átvett közlemény foglaltatik, melyet az igazság és tényállás érdekében kellő világításba helyezni szükséges. A prágai lapokból curiosumképp oly arczatlan állítást vettek át a hazai lapok, s ezek között e becses lap is, bár oly megjegyzéssel kísérve, hogy a „Narodnie listy” közleménye hihetetlen rémhistoria, mintha a legközelebb Chisnyón elhalt Tomásik lelkész, s veje Noszágh feketelehotai lelkész halálának a gömőri evang. egyházm. főesperese volna okozója. Nem az illető főesperes védelmére, mert arra nem szorult; de az igazság érdekében, s azért, nehogy az mondassék: qui tacet, consentit, szükséges azon tényállást elmondani, mely mellett, a valódi okok eltakarására és leleplezésére, oktan ellenszenyűknek adnak kifejezést azok, kiknek a gömőri evang. főesperes, hivatalában szükségelt szigorú és hazafias eljárása és működése miatt, gyomrukban van. A gömőri evang. főesperes Fekete-Lehotán folyó év június havában tartott esperességi vizitációt. Ez alkalommal több más baj és mulasztás mellett, azt találta, hogy Fekete-Lehotán 6—700 véka magtári gabonáról, 12 mond tizenkét év óta nem számoltak. Ezen hallatlan mulasztást megrovással illette és a vele együtt működő esp. felügyelői he-

lyettessel Groó Vilmos kir. tanfelügyelővel egyetértőleg a kezelő egyházigazgatóknak Mráz Andrásnak azon rendeletet adta, hogy 8 nap letöltése alatt az egyházelnökségnek — Mispál Akos egyh. felügyelő Noszágh Teofil lelkész — adja be számadásait, ellenkező esetben terhére és költségére fog egy felszámoló bizottság a helyszínére küldetni. Együttal Noszágh lelkésznek meghagyott, hogy azon esetben, ha Mráz be nem számol, tegyen arról a főesperesi hivatalnok azonnal jelentést. Ez intézkedésbe a felek megnyugodtak. A 8 nap eltelt, jelentést azonban Noszágh lelkész nem adott. Ez okból tett a főesperes a közgyűlésen oly értelmű jelentést, hogy miután tudósítás Fekete-Lehotáról nem adatott, ott minden a meghagyás szerint történt. Csak a közgyűlés után, a főesperesi jelentésből és közvetve vévő tudomást Noszágh lelkész, mulasztásának következményéről, rögtönözve azt írta a főesperesi hivatalnak, hogy Mráz András a meghagyásnak nem tett eleget. Erre a megígért felszámoló bizottság, az esperességi elnökség útján Fekete-Lehotára azonnal kiküldetett. A felszámoló bizottság ki lévén küldve, Noszágh lelkész halasztást kért. A főesperes nem vállalhatván magára, ily tekintélyes vagyoneért a felelősséget, de mert az úgy már elnökileg a felszámoló bizottságnak ki volt adva, a halasztást meg nem adta. Sőt a bizottsági tagokat megsürgette és arra kérte, hogy a vizsgálat megejtését mielőbb eszközöljék.

Noszágh lelkész levelében halasztást kérve, elnézést és kegyelmet kért azon mulasztásért, hogy egyházát kellően nem gondozta, elhanyagolta, s a jelentést meg nem véve, kötelességeinek eleget nem tett. Ezt sem ígérhette neki a főesperes, sőt azt válaszolta, hogy ily hallatlan hanyagsáért fegyelmi vizsgálatot érdemel, mert ha arra van gondja, miszerint családja a hazaellenes „Zsivénát” látogassa, legyen gondja arra is, hogy egyházát rendbe tartassa, s azon testület kellő gondozásba részesítse, mely neki kényeret ad. Ez a tényállás. A felszámoló bizottság azóta Fekete-Lehotán megjelent, eljárása eredményét fogja a főesperesi hivatalnak betérjeszteni. R. H.

Uj vasúti mernők. A rozsnói magy. kir. államvasúti osztálymérnökségnél úresedésbe jött s a mernői állomásra Záborszky mernök neveztetett ki. R. H.

Népfőlkelő tisztjelöltek a rozsnói járás területén Hámos László országgyűlési képviselő, Spezian Gusztáv és Szentpétery A. betléri urad. tisztak vannak elfogadva, a kik felhívás esetén azonnal kötelesek lesznek a gyakorlatra bevonulni Jolsvára. R. H.

Orvosoknak figyelmébe. Telgárton, a Garamvidéken, pénteken, m. hó 23-án ritka eset fordult elő. Egy pórnó ugyanis dél tájban egy halott gyermeke szült, este nyolcz óra felé egy másik gyermeke született, s ez már élve jött a világra és meg is kereszteltetett. A nő szültájdalmi meg nem szünvén, harmadnapra vasárnap elhivatkozta hozzá Vereskőről dr. Mauks uradalmi orvost, a ki a nőt megvizsgálván, constatálta hogy még egy harmadik magzat is van kilátásban. Rövid idő mulva aztán ez is napvilágra jött, szintén élve. A gyermekek azonban elhaltak, s az anya is veszélyes beteg. Dr. Mauks szorgalmasan gondozza a betegét, s állítása szerint ez az eset páratlanul áll az orvosi annálesokban. R. H.

Olcsó husnak hig a leve. A garami csendőrség egy különös „fogvaszó-egyesület”-nek jött a nyomába. Ugyanis a zólyom-lípesi és garami határos hegyeken nyaraló jhászok, kilence főzincos vezetés alatt, az e vidéken nyaraló marhákból évek óta rendszeresen több darabot elloptak, azokat levágták és a hussal megosztottak. A csendőrségnek sikerült e derék „egyesület”-nek főzincosait összefognosi, s őket a n-rőzei járásbírósgnak átseglyáltatni, a hol bizonyára megfogják keseríteni nekik, a lopott pecsenye utóizót. R. H.

Gyilkosság. Sumjác községben Svoren P. a ki alig pár hét előtt szabadult ki a fogságból, m. hó 17-én, a korcsmában szerzett jó kedélyben, elment Csupka Pálhoz, azt alva találván, egy doronggal úgy fejbe ütötte, hogy a szegény embernek koponyája betört, s három óra mulva kiadta lelkét. A gyilkost a csendőrség elfogta, s a nagy-rőzei járásbírósghoz be-kisérte. R. H.

Tűz. Felső-Sajón mult héten ismeretlen okból tűz ütött ki, s a véletlen szerencse folytán csupán egy ház lett a lángok martaléka. R. H.

Ung: Felségadomány. Ó Felsége, apostoli királyunk magánpénztárából 100—100 frtot adományozott Begendjät-Pásztely, Iszka és Rosztoha hitközségeknek iskolai építésre; — 100 frtot pedig Műtyásfalvának templomépítésre célra. N. K.

Pásztélyi Kovács János püspök a fővárosba utazott az országgyűlés megnyitására.

Az ungvári városi képviselőlet m. hó 24-én közgyűlést tartott. A választók névjegyzékét a kiküldött választmány bemutatta. E szerint az 1-ső savanyuvi kerületben 359, a II-ik belvárosi kerületben 385 és a III-ik tul a hidi kerületben 585 választót irtak össze. Az igazoló választmányba a képviselőlet Mislinszky József és Mihajkovics József képviselőket választotta be. A fehérahajót és feketesast Philipovics Herman regále bérlo vette bérbe 3500 frtért, valamint a szabadkoresmáltatási jogot 300 frtért. A kantiin jog bérbeadási feltetelei megállapítottak. Egy párlentéktelen kérvény elintéztetett Inditványoztatott, hogy a kassa-eperjesi-gálszécsi-ungvári stb. vasut létesítése tárgyában jövő hó 6-án Ungvárt tartandó értekezleten a város is képviseltesse magát. Kiküldettek: Lehoczky Bela polgármester,

Árky Fülöp, Telendy Antal, Seidler Lipót és Reizmann Bertalan. N. K.

Az ungvári képviselőválasztás ellen az Ivánsy-pártja részéről panasz adatott be a képviselőházhoz, melyben s a felhozott adatok alapján kéri a választás megsemmisítését. N. K.

Nászhr. Dudics Endre pályavégzett papnövendék m. hó 27-én vezette oltárhoz a székesegyházban Balugyánszky Annát, néhai Balugyánszky András beszercebányai tanár kedves leányát. Szabó Simon pályavégzett papnövendék, m. hó 26-án tartotta esküvőjét Vízánik Juliával, Vízánik János herincei lelkész kedves leányával. N. K.

Tudományos felolvasás. Gebe Demeter ungvári th. tanár m. hó 18-án a papnöveldei lyceum ünnepélyes megnyitása alkalmával, a gremiális pap-ság és papnövendékek jelenlétében egy tanulságos és tudományos beccsel bíró értekezést olvasott fel a görög szertartás multjáról Magyarországon. N. K.

H-Dorogról egy nagyszámú aláírással ellátott kérést érkezett a püspöki kormányhoz, melyben Danilovics János vikárius eltávolítását kérelmezik. N. K.

Thomán István hírneves zongoraművész s hazánkfa, október vége felé Ungvárt nagy hangversenyt készülni tartani. Thomán István, ki Lisztnek legnagyobb kedvence volt, úgy itthon, mint a külföldön egyaránt óriási sikereket arat. A rendezést Lévai Mór könyvkereskedő vállalta magára, kinél előjegyzések a helyek iránt már is elfogadtatnak. N. K.

Vizsgaletét. Lehoczky Jenő kataszt. ellenőr Ungváron, a mult napokban tette le s kassai pénzügyigazgatóság szakbizottsága előtt a fogalmazói vizsgát. N. K.

Máramaros. Máramaros vármegye általános választmánya Szaploneczay Miklós alispán elnöklése alatt m. hó 22-én ülést tartott, melynek kiváló tárgya a jövő 1888. évi költségelőirányzat volt. Az előirányzat szerint a jövő évi szükséglet 77302 forintot, a fedezet pedig 78134 forintot tesz. A költségvetés a pénztári hivatalban 15 napig közszemlére tetetett. M.

A magyar északkeleti vasut igazgatósága értesítette a m. szigeti lyceum igazgatóságát, hogy a közlekedési minster rendelete következtében ezentul csak azon tanulók számíthatnak mérsékelt árujegyekre, a kik tandíjmentesek és pedig ezek is saját igazgatóságok pártolása mellett, csakja nagyiszűnő alkalmával a haza- és visszautazásra. A tanárok hasonló kérényei az illető vasuti igazgatóság által ezentul a miniszterhez fognak fölterjesztetni, a ki fentartá magának a jogot a kérény megadása, vagy megtagadása iránt esetről esetre határozni. Mindezen kérények ezentul bélyegkötelesek. (Szemben a világos törvényvel is? mely szerint a kellően kiállított szegénységi bizonylat alapján az illető részére még a perlekedés terén is bélyegmentesség van biztosítva. Szerk.) M.

Kinevezés. Pelládi István M.-Sziget város házi pénztárnoka a m.-szigeti kir. adófelügyelő mellé nyilvántartási II. osztályu fogalmazóvá nevezetett ki. M.

Gyilkosság. M. h 22-én a középapsai határban egy már oszlasnak indult női holttestet találtak a mezőn legeltető pásztorok a kibén Mihály Jónás középapsai lakos nejét, Iváucuk Ilyánát ismerték fel. Az orvosi boncolás constaltta, hogy a fiatal nő megfojtatott. A gyanu első sorban férjére irányult, kitől elváltan élt. A férjet csakugyan befogták a csendőrok, a ki a kegyetlen cselekedetet több napi vonakodás után m. hó 27-én a legapróbb részletességgel bevallotta. E vallomás szerint feleségét m. hó 18-án vasárnap délelőtt épen a mise alatt, mikor a mezőn senki sem járt, egy borjuról levett s előre elkészített óeska köteldarabbal fojtotta meg. A bün-

jelet aztán a tetthelytől nem messze a földbe ásta, s azt a bíróság kiküldöttei a bünös jelenlétében és utmutatásai alapján mármegtalálták. M.

Máramarosi bokréta. E zimen Lányi Ernő ismeretes zeneszerzőtől és zenetanártól Berger Miksa m.-szigeti könyvkereskedő kiadásában 7 eredeti népdalt tartalmazó zenemű jelent meg, melynek ára 1 frt 50 kr. A dalok czimeli következők: 1. Mikor a faluban. (ajánlva Nieberger Emma kisasszonynak). 2. A korcsában hiba esett (ajánlva Láng Nándorné úrnőnek). 3. Kalapomon ninesen fátyol (ajánlva Szabó Sándorné úrnőnek). 4. Erre gyere rózsám (ajánlva Hollósy Erzi kisasszonynak). 5. Szegény leány nótája (ajánlva Marosán Mariska kisasszonynak). 6. Szeretem a szép szemedet (ajánlva Kardos Ida kisasszonynak). 7. Máramarosi nóta (ajánlva Soós Ilona kisasszonynak). Ezt az igen értékes és érdekes zeneművet melegen ajánljuk olvasóink szives figyelmébe. M.

Szerkesztői üzenetek.

K. J. urnak Királynép. Előfizetését a folyó év negyedik és a jövő év első negyedére irtuk át. Egy előfizetőnek, Eperjes. Magánzemély elleni megtámadásokat ha a közérdeket egyáltalában nem érintik, nem közlünk a különféle rovatában, hanem a megszabott díjért a nyilttérben, a hol a felelőség a beküldőt terheli. Önnek egyébiránt azt tanácsoljuk, hogy hallgassa el az egészét, mert az illetővel együtt önmagát is compromittálná s közleményével eztt nem érne. Fiatalon állónak. Beküldött művének csak abban az esetben ejtenők természetesen egy kis simítással — sorát, ha nevé tudatná velünk. Névtelenektől nem fogadunk el közleményeket. B. E. urnak Nagy-Polona. (Zemplén megye) Vettük. Igéretére számot tartunk. Üdvözlét! R. G. urnak. A vers kitünő, köszönjük.

Felelős szerkesztő és kiadó: Hedry Bertalan.

Nem hivatalos rovat.

A ki köhög,

rekedség vagy bármily gégerendtelenségben szenved, annak legmelegebben ajánlhatni az annyira közkedveltségnek örvendő egész osztrák-magyar birodalomban elterjedt, Dr. Schmidt V. és fiai Bécs-féle

Spitzwegerich-

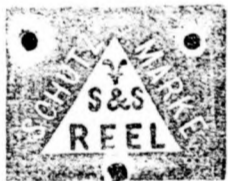
Mell-czukorkákat és szörpöt.

Össze nem tévesztendő az értéktelen utánzatokkal.

Valódi minőségekben kaphatók Eperjessu: Korn V. és Schmidt K., gyógyszerészeknél.

Egy doboz ára 30 kr. Üvegekben 70, 40 és 25 kr.

Hamisítlanul

csakis védjeggyünkkel

és aláírásunkkal.

Dr. Schmidt V. és fiai

Heilung der Lungenleiden

Tuberkulose (Schwindsucht, Auszehrung), Asthma (Athemnoth), chronischen Bronchialcatarrh etc.

GAS-EXHALATION (mittelt Rectal-Injection).

Das Unglaublichste, das scheinbar unerreichte Ideal der Aerzte, es ist mit dieser Heilmethode ganz u. voll erreicht! Über die überraschenden, unfehlbaren Heilerfolge sprechen am überzeugendsten folgende in Kürze, aber möglichst im Wortlaute zusammengefasste Atteste von Professoren vom Weltruf, welche auch von den Medicin-Zeitschriften des Inn- und Auslandes voll bestätigt wurden:

„Oft schon nach dreitägiger Gas-Exhalation mittelst Rectal-Injection schwinden Husten, Auswurf, Fieber, Schweiß und Rasselgeräusch. Das Körpergewicht nimmt wöchentlich 1/2-1 Kilog. zu. Der Patient wird geheilt und kann die austrengendste Lebensweise wieder aufnehmen.“

„Bei Asthma stellt sich 1/2 Stunde nach der Gas-Exhalation ein Nachlass der Athemnoth ein. Bei Fortsetzung der Kur kehren die Anfälle nicht wieder.“ Selbst bei Tuberkulose zerstörten Stimmbändern, wo auch die Hälfte der Lunge zerstört wurde; trat Heilung ein. Von 30 Patienten im letzten Stadium der Tuberkulose wurden mittelst Gas-Injection alle gründlich geheilt.

Wie in den grössten Hospitälern der Welt, so findet auch im k. k. Wiener allgem. Krankenhause der Gas-Exhalations-Apparat beste Anwendung. Atteste Geheilter liegen vor.

Der k. k. a. p. Gas-Exhalations-Apparat (Rectal-Injection) ist complet, mit Zugehör zur Gaszeugung, sammt Gebrauchsanweisung für Aerzte u. zum Selbstgebrauch für Kranke durch Dr. Carl Altmann, Wien, VII. Bez. Mariahilfer-Strasse 80/B. für 8 fl. und 30 kr. sammt Packung gegen baar oder Postnachnahme zu beziehen. — Die Kur selbst ist weder belästigend noch störend.

En Csillag Anna,

185 ctm. hosszú óriási Loreley-hajammal, melyet az általam föltalált könes 14 havi használata után nyertem, mely megakadályozza a hajkihullást, elősegíti a hajnövést és erősíti a hajbört, uraknál elősegít egy teljes erős szakállnövést, rövid ideig való használat után a hajnak valamint a szakálnak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megőrzi korai öszüléstől a legmagasabb korig. Egy köesog ára 50 kr., 1 fit, 2 frt. Postával küldés naponként a pénz előleges beküldése vagy postautánvétel mellett az egész világba.

CSILLAG és TÁRSA, BUDAPEST, király-utca 26-ik szám.

Sárosmege Hrabkó községe határában fekvő Péchy-féle

birtokrész,

mely czirka 400 hold szántó és ezer darab juhra szükségeltető legelőből áll

1888. évi január 1-től

bérbeadandó.

Bővebb felvilágosítás kapható Eperjesen főtteza 260-ik szám földszint.

Valódi csak ezen védjegy alatt Dr. LEIBER tanár idegerősítő gyógyitala

bármely, még a legmakacsabb ideg-bajoknak tartós, gyökeres és biztos gyógyítására. Minden gyöngeségi állapotok, sápkór, szívzorogás, fejfájás, fejköszvény, szívdobogás, gyomorhaj, emésztési zavarok stb. tartós meggyógyítása.

Az idegerősítő gyógyital, mind az 5 világrész legnemesebb növényeiből, az orvosi tudomány legújabb tapasztalatai alapján egy elsőrangu szaktekintély által összealkottatva, ennek következtében teljes biztosítékot is nyújt a fentebbi bajok megszüntetése tekintetében. Minden bővebb tudnivalót elmond a minden üveghez mellékelt körlevél. Ara 1/2 üvegnek 2 frt, egész üveg 3 frt 50 kr., a díj beküldése vagy utánvétel mellett.

Főraktár: Fanta Miksa gyógyszer. Gyógyszertár az egyszarvhoz Pragában. Raktár: Korn gyógyszerésznél.

